

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Informācija	
	Tiesa	
	TIESA	
2004/C 284/01	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 30. septembrī lietā C-275/02 (Verwaltungsgericht Stuttgart (Štutgartes Administratīvā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Engin Ayaz pret Land Baden - Württemberg (EKK-Turcijas asociācija — Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība — Asociācijas padomes lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa — Piemērojamība personām — Dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederošā Turcijas darba ņēmēja "ģimenes locekļa" jēdziens — Darba ņēmēja padēls)	1
2004/C 284/02	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 23. septembrī lietā C-280/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — 5. panta 1. un 2. punkti un II pielikums — Jūtīgo zonu nenorādīšana — Jēdziens "eitrofikācija" — Stingrākas attīrīšanas nepiemērošana attiecībā uz notekūdeņu novadīšanu jutīgajās zonās)	1
2004/C 284/03	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2004. gada 23. septembrī lietā C-297/02 Itālijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju (Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonds — Uzskaites pārbaude — Publiska alkohola uzglabāšana — Atbalsts olīveļļas ražošanā — 1997., 1998. un 1999. finanšu gads — Lēmums 2002/523/EK)	2
2004/C 284/04	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 23. septembrī lietā C-414/02 Spedition Ulustrans, Uluslarasi Nakliyat ve. Tic. A.S. Istanbul pret Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Kopienas Muitas kodekss — 202. pants — Muitas parāda rašanās — Pretlikumīga ievēšana Kopienas muitas teritorijā — Parādnieka jēdziens šāda parāda gadījumā — Darbinieka, kas izdarījis pārkāpumus muitas pienākumu izpildē, parāda attiecināšana uz darba devēju)	2

2004/C 284/05	Tiesas spriedums (virspalāta) 2004. gada 14. septembris lietā C-19/03 (lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Landgericht München I) Verbraucher - Zentrale Hamburg eV pret O2 (Vācija) GmbH & Co. OHG (Ekonomikas un monetārā politika — Regula (EK) Nr. 1103/97 — Eiro ieviešana — Valstu valūtu vienību konvertēšana eiro vienībās — Naudas summu noapaļošana, kas jāmaksā vai par kurām jāatskaitās pēc konvertēšanas piemērošanas — Telekomunikāciju nozarē noslēgts līgums — Jēdziens “naudas summas, kas jāmaksā vai par kurām jāatskaitās” — Minūtes tarifs par telefona sarunām)	3
2004/C 284/06	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 23. septembrī lietā C-107/03 P Procter & Gamble Company un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Ziepju gabala trīsdimensiju forma — Absolūta reģistrācijas atteikuma pamatojums — Atšķirtspēja)	3
2004/C 284/07	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 23. septembrī lietā C-150/03 P Chantal Hectors pret Eiropas Parlamentu (Apelācija — Ierēdņi — Pagaidu darbinieki Eiropas Parlamenta politiskajās grupās — Pieņemšana darbā — Kandidatūras noraidīšana — Pamatojums — Prasība sniegt īpašu pamatojumu)	4
2004/C 284/08	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 30. septembrī lietā C-319/03 (tribunal administratif de Paris lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu) Serge Briheche pret Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale un Ministre de la Justice (Sociālā politika — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — EKL 141. panta 4. punkts — Direktīva 76/207/EEK — Nosacījumi pieejai darbam valsts sektorā — Noteikumi, kas tikai attiecībā uz atraidnēm, kas nav no jauna apprecējušās, nosaka izņēmumu no vecuma ierobežojumiem pieejai šādam darbam)	4
2004/C 284/09	Tiesas spriedums (sestā palāta) 2004. gada 30. septembrī lietā C-359/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 90/270/EEK — Darba ņēmēju aizsardzība — Darbs ar displeja ierīcēm — Drošības un veselības aizsardzības minimālās prasības — Netransponēšana)	5
2004/C 284/10	Tiesas spriedums (ceturta palāta) 2004. gada 30. septembrī lietā C-417/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/18/EK — Ģenētiski modificētu organismu apzināta izplatīšana vidē — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	5
2004/C 284/11	Tiesas spriedums (sestā palāta) 2004. gada 30. septembrī lietā C-481/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2001/12/EK un 2001/13/EK — Kopienas dzelzceļi — Attīstība — Taisnīgi, vienādi un nediskriminējoši nosacījumi attiecībā uz piekļuvi infrastruktūrai — Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licences — Kopējā licencēšanas sistēma — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	6
2004/C 284/12	Tiesas spriedums (ceturta palāta) 2004. gada 30. septembrī lietā C-496/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/59/EK — Netransponēšana)	6
2004/C 284/13	lieta C-357/04 P: Apelācija, ko 2004. gada 17. augustā iesniedza Antonio Andolfi, par lēmumu, ko Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesa (ceturta palāta) pieņēma lietā T-379/02, Antonio Andolfi pret Eiropas Kopienu Komisiju	6

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2004/C 284/14	lieta C-363/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lēmumu prāvā Michaniki AE pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon un Efkleidis ATE	7
2004/C 284/15	lieta C-364/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lēmumu prāvā Michaniki AE pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Etaireion Anoteron Taxeon	7
2004/C 284/16	lieta C-365/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lēmumu prāvā Tholos Anonymi Techniki Touristiki Emporiki Pliroforiki Viomichaniki Etaireia (Tholos AE) pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon un Thessaliki Anonymi Techniki Etaireia (Thessaliki ATE)	8
2004/C 284/17	lieta C-367/04 P: Apelācija, ko 2004. gada 24. augustā (faksa kopija saņemta 2004. gada 20. augustā) iesniedza Deutsche Post AG un DHL Express (Italy) S.r.l. (iepriekš saukta - DHL International S.r.l.), par 2004. gada 27. maija Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) rīkojumu lietā T-358/02 Deutsche Post AG un DHL International S.r.l. pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko atbalsta Itālijas Republika un Poste Italiane SpA	8
2004/C 284/18	lieta C-388/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 24. augustā ar High Court of Justice (Anglija un Velsa) Queen's bench Division (Administrative Court) lēmumu lietā The Queen on the application of South Western Fish Producers' Organisation Ltd un citi pret Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	9
2004/C 284/19	lieta C-403/04 P: Apelācija, ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Sumitomo Metal Industries Ltd, par 2004. gada 8. jūlija Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. un Sumimoto Metal Industries Ltd/Eiropas Kopienu Komisija	9
2004/C 284/20	lieta C-405/04 P: Apelācija, ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Nippon Steel Corp. par 2004. gada 8. jūlija Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. un Sumimoto Metal Industries Ltd./Eiropas Kopienu Komisija	10
2004/C 284/21	lieta C-406/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 8. septembra tribunal du travail de Bruxelles (17. palāta) spriedumu lietā Gérald De Cuyper pret Office national de l'emploi	11
2004/C 284/22	lieta C-415/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 24. septembra Hoge Raad den Nederlanden lēmumu lietā Staatssecretaris van Financien pret Stichting Kinderopvang Enschede	11
2004/C 284/23	lieta C-419/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 21. septembra Cour d'appel de Poitiers (otrā civilpalāta) lēmumu lietā Conseil général de la Vienne pret Directeur général des douanes et droits indirects	11
2004/C 284/24	lieta C-420/04 P: Apelācija, ko 2004. gada 29. septembrī iesniedza Georgios Gouvras par 2004. gada 15. jūlija Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-180/02 un T-113/03 Georgios Gouvras/Eiropas Kopienu Komisija	12

2004/C 284/25	lieta C-422/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 7. jūlija Bundesverwaltungsgericht lēmumu lietā ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG pret Vācijas Federatīvo Republiku	13
2004/C 284/26	lieta C-429/04: Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 30. septembrī	13
2004/C 284/27	Lietas C-362/03 izslēgšana no reģistra	13
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2004/C 284/28	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. septembrī lietā T-156/94 Siderúrgica Aristrain Madrid SL pret Eiropas Kopienu Komisiju (EOTK Līgums — Konkurence — Līgumi un saskaņotas darbības — Eiropas siju ražotāji — Apsūdzēšana tiesību pārkāpumā — Naudas sods — Apelācija — Lietas pārsūtīšana Pirmās instances tiesai)	14
2004/C 284/29	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 16. septembrī lietā T-274/01 Valmont Nederland BV pret Eiropas Kopienu Komisiju (Valsts atbalsts — Jēdziens — Labums — Zemes pārdošanas cena — Autostāvvietas finansēšana)	14
2004/C 284/30	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 21. septembrī lietā T-104/02 Société française de transports Gondrand Frères SA pret Eiropas Kopienu Komisiju (Ievedmuitas nodokļa atlaide — Regulas (EK) Nr. 3319/94 1. panta 3. punkts — “Ipašas situācijas” jēdziens Regulas (EKK) Nr. 2454/93 905. panta izpratnē — Antidempinga nodoklis attiecībā uz Polijas izcelsmes urīna un amonija nitrāta šķīduma importu — Tieša importētāja aplikšana)	15
2004/C 284/31	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. septembrī lietā T-290/02 Associazione Consorzi Tessili (Ascontex) pret Eiropas Kopienu Komisiju (Eiropas Reģionālās attīstības fonds — Kopienas iniciatīva maziem un vidējiem uzņēmumiem — Maināmo izstāžu organizācija “IBEX” — Atcelšana un prasība par finanšu atbalsta atmaksu — Regula (EEK) Nr. 4253/88 — 24. pants — Prasība par tiesību akta atcelšanu)	15
2004/C 284/32	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 21. septembrī lietā T-325/02 Michel Soubies pret Eiropas Kopienu Komisiju (Ierēdņi — A3 pakāpes ierēdņa iecelšana par padomnieku <i>ad personam</i> no jauna — Ģenerālsekretariāta restrukturēšana — Saistība starp pakāpi un nodarbinātību)	16
2004/C 284/33	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 16. septembrī lietā T-342/02 Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Pārbaudes pienākuma apjoms — Pārvēršana par pieteikumu valsts preču zīmes saņemšanai — Regulas (EK) Nr. 40/94 58. pants)	16
2004/C 284/34	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. septembrī lietā T-183/03 Applied Molecular Evolution Inc. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “APPLIED MOLECULAR EVOLUTION” — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Aprakstoša preču zīme)	16
2004/C 284/35	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. septembrī lietā T-254/03 José Manuel López Cejudo pret Eiropas Kopienu Komisiju (Ierēdņi — Piemaksa par dzīves apstākļiem — Mājvieta — Civildienesta noteikumu X Pielikuma 5. un 10. pants)	17

2004/C 284/36	Pirmās instances tiesas rīkojums 2004. gada 10. maijā lietā T-391/02 Bundesverband der Nahrungsmittel – und Speiseresteeverwertung eV, Josef Kloh pret Eiropas Savienības Parlamentu un Padomi (Prasība par tiesību akta atcelšanu — Regula (EK) Nr. 1774/2002 — Veselības aizsardzības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam — Acīmredzama nepieņemamība)	17
2004/C 284/37	lieta T- 287/04: Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva un Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva iesniedza 2004. gada 13. jūlijā	17
2004/C 284/38	lieta T-299/04: Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko Abdelghani Selmani iesniedza 2004. gada 7. jūlijā	18
2004/C 284/39	lieta T-330/04: Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Jörg-Michael Fetzer iesniedza 2004. gada 9. augustā	19
2004/C 284/40	lieta T-331/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Stephen Stork iesniedza 2004. gada 11. augustā	20
2004/C 284/41	lieta T-332/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko SEBIRAN S.L. iesniedza 2004. gada 6. augustā	20
2004/C 284/42	lieta T-341/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko DATAC AG iesniedza 2004. gada 13. augustā	21
2004/C 284/43	lieta T-357/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Marguerite Chetcuti iesniedza 2004. gada 31. augustā	21
2004/C 284/44	lieta T-358/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Georg Neumann GmbH iesniedza 2004. gada 30. augustā	22
2004/C 284/45	lieta T-359/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko British Aggregates Association Limited, Healy Bros. Limited un DK Trotter & Sons Limited iesniedza 2004. gada 30. augustā	22
2004/C 284/46	lieta T-363/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Koipe Corporación S.L. iesniedza 2004. gada 31. augustā	23
2004/C 284/47	lieta T-365/04: Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko Dominique Cantoni iesniedza 2004. gada 10. septembrī	24
2004/C 284/48	lieta T-367/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Gibtelecom Limited iesniedza 2004. gada 15. septembrī	24
2004/C 284/49	lieta T-373/04: Prasība pret Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centru (CEDEFOP), ko Eric Mathias Fries Guggenheim iesniedza 2004. gada 12. septembrī	25
2004/C 284/50	lieta T-374/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Vācijas Federatīvā Republika iesniedza 2004. gada 20. septembrī	25
2004/C 284/51	lieta T-376/04: Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko Polyelectrolyte Producers Group iesniedza 2004. gada 17. septembrī	26
2004/C 284/52	lieta T-377/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Revīzijas palātu, ko Bart Nijs iesniedza 2004. gada 16. septembrī	26

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2004/C 284/53	lieta T-379/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko J. iesniedza 2004. gada 17. septembrī	27
2004/C 284/54	lieta T-385/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Gregorio Valero Jordana iesniedza 2004. gada 20. septembrī	27
2004/C 284/55	lieta T-386/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Eridania Sadam S.p.A. un citi iesniedza 2004. gada 27. septembrī	28
2004/C 284/56	lieta T-388/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Habib Kachakil Amar iesniedza 2004. gada 28. septembrī	29
2004/C 284/57	lieta T-392/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (Preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Salvatore Gagliardi iesniedza 2004. gada 24. septembrī	29
2004/C 284/58	Lietas T-224/02 izslēgšana no reģistra	30
2004/C 284/59	Lietas T-306/02 izslēgšana no reģistra	30
<hr/>		
	II <i>Sagatavošanas dokumenti</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Paziņojumi</i>	
2004/C 284/60	Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības <i>Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 273, 6.11.2004.	31

I

(Informācija)

TIESA

TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 30. septembrī

lietā C-275/02 (Verwaltungsgericht Stuttgart (Štutgartes Administratīvā tiesa) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Engin Ayaz pret Land Baden - Württemberg ⁽¹⁾

(EKK-Turcijas asociācija — Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība — Asociācijas padomes lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa — Piemērojamība personām — Dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederošā Turcijas darba ņēmēja "ģimenes locekļa" jēdziens — Darba ņēmēja padēls)

(2004/C 284/01)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-275/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Verwaltungsgericht Stuttgart (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 11. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 26. jūlijā, tiesvedībā Engin Ayaz pret Land Baden - Württemberg, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (referents) un tiesnese F. Macken, ģenerālvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 30. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Ar Eiropas Ekonomikas kopienas un Turcijas asociācijas līgumu izveidotās Asociācijas padomes 1980. gada 19. septembra lēmuma Nr. 1/80 attiecībā uz asociācijas atbilstību 7. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka mazāk nekā 21 gadu vecs vai apgādībā esošs dalībvalsts regulārajam darba tirgum piederošā Turcijas darba ņēmēja padēls ir šī darba ņēmēja ģimenes loceklis šī lēmuma panta izpratnē

un viņš bauda ar šo lēmumu piešķirtās tiesības, ja viņš pienācīgi ir saņēmis atļauju pārcelties pie šī darba ņēmēja uzņemošajā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 261, 26.10.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 23. septembrī

lietā C-280/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — 5. panta 1. un 2. punkti un II pielikums — Jūtīgo zonu nenorādīšana — Jēdziens "eitrofikācija" — Stingrākas attīrīšanas nepiemērošana attiecībā uz notekūdeņu novadīšanu jutīgajās zonās)

(2004/C 284/02)

(tiesvedības valoda - franču)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-280/02 Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji - M. Nolin, vēlāk G. Valero Jordana un F. Simonetti) pret Francijas Republiku (pārstāvji - G. de Bergues, D. Petrausch un E. Puisais) par prasību par valsts pienākumu neizpildi Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši J.-P. Puissochet un R. Schintgen, tiesneses F. Macken (referente) un N. Colneric, ģenerālvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 23. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Francijas Republika:

— nenorādot kā eitrofikācijai pakļautās jūtīgās zonas Seine līci, Seine lejup pa straumi pēc tās saplūšanas ar Andelle, Artois-Picardie ūdens sateces baseina piekrastes ūdeņiem, Vilaine līci, Lorient ūdens ceļu, Elorn estuāru, Douarnenez līci, Concarneau līci, Morbihan līci, Vistre lejup pa straumi no Nîmes, kā arī Thau dīķi, un

— nepakļaujot stingrākai attīrīšanai to komunālo notekūdeņu novadīšanu, kuri nāk no Francijas iestāžu 2000. gada 12. decembra vēstulē norādītajām aglomerācijām, kuras nav Vichy, Aix-en-Provence, Mâcon, Créhanche, Saint-Avold, Bailleul, Aurillac, Montauban, Châtillon-sur-Seine un Gray, un no Montpellier aglomerācijas, kā arī komunālo notekūdeņu novadīšana, kas nāk no aglomerācijām ar c.e. lielāku par 10 000 Seine līcī, Seine lejup pa straumi pēc tās saplūšanas ar Andelle, Artois-Picardie ūdens sateces baseina piekrastes ūdeņos, Vilaine līcī, Lorient ūdens ceļā, Elorn estuārā, Douarnenez līcī, Concarneau līcī, Morbihan līcī, Vistre lejup pa straumi no Nîmes, kā arī Thau dīķi,

nav izpildījusi savus pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvas 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu II pielikuma 5. panta 1. un 2. punkts;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Francijas Republikai piespriest atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 219, 14.9.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 23. septembrī

lietā C-297/02 Itālijas Republika pret Eiropas Kopienų Komisiju (¹)

(Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonds — Uzskaites pārbaude — Publiska alkohola uzglabāšana — Atbalsts olīveļļas ražošanā — 1997., 1998. un 1999. finanšu gads — Lēmums 2002/523/EK)

(2004/C 284/03)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Lietā C-297/02 par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2002. gada 21. augustā cēla Itālijas Republika (pārstāvji - I. M. Braguglia, kam palīdz M. Fiorilli) pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvis - A. Aresu), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: trešās palātas priekšsēdētāja p.i. A. Rosas, tiesnesis R. Schintgen un tiesnese N. Colneric (referente), ģenerāladvokāts F. G. Jacobs, sekretārs R. Grass, 2004. gada 23. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) Itālijas Republika atlīdzina izdevumus.

(¹) OV C 247, 12.10.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 23. septembrī

lietā C-414/02 Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.S. Istanbul pret Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (¹)

(Kopienas Muitas kodekss — 202. pants — Muitas parāda rašanās — Pretlikumīga ieviešana Kopienas muitas teritorijā — Parādnieka jēdziens šāda parāda gadījumā — Darbinieka, kas izdarījis pārkāpumus muitas pienākumu izpildē, parāda attiecināšana uz darba devēju)

(2004/C 284/04)

(tiesvedības valoda – vācu)

(pagaidu tulkojums – galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-414/02 par lūgumu, ko Tiesai atbilstoši EKL 234. pantam iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) ar 2002. gada 6. novembra lēmumu, kurš saņemts 2002. gada 19. novembrī, nolūkā saņemt tiesvedībā Spedition Ulustrans, Uluslararası Nakliyat ve Tic. A.S. Istanbul pret Finanzlandesdirektion für Oberösterreich, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann, J.-P. Puissochet (referents) un R. Schintgen un tiesnese F. Macken, ģenerāladvokāts A. Tizzano, sekretārs R. Grass, 2004. gada 23. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 202. panta 3. punkts ir interpretējams tā, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir Zollrechts-Durchführungsgesetz (Muitas likumu piemērošanas likums) 79. panta 2. punkts, kurš gadījumā, kad Kopienas muitas teritorijā tiek pretlikumīgi ievestas preces, kam uzliekama ievadmuita, padara darba devēju par kopparādnieku tā darbinieka muitas parādam, kurš ievēdis šīs preces, pildot darba devēja uzticētos uzdevumus, ar nosacījumu, ka šis tiesiskais regulējums prasa, lai darba devējs būtu piedalījies preču pretlikumīgajā ieviešanā un apzinājies, vai tam vajadzējis apzināties, ka šāda ieviešana ir pretlikumīga.

(¹) OV C 19, 25.01.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2004. gada 14. septembris

lietā C-19/03 (lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Landgericht München I) Verbraucher - Zentrale Hamburg eV pret O2 (Vācija) GmbH & Co. OHG ⁽¹⁾

(Ekonomikas un monetārā politika — Regula (EK) Nr. 1103/97 — Eiro ieviešana — Valstu valūtu vienību konvertēšana eiro vienībās — Naudas summu noapaļošana, kas jāmaksā vai par kurām jāatskaitās pēc konvertēšanas piemērošanas — Telekomunikāciju nozarē noslēgts līgums — Jēdziens “naudas summas, kas jāmaksā vai par kurām jāatskaitās” — Minūtes tarifs par telefona sarunām)

(2004/C 284/05)

(tiesvedības valoda - vācu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts “Tiesas Judikatūras Krājumā”)

Lietā C-19/03 par lūgumu, ko Tiesai atbilstoši EKL 234. pantam iesniedza Landgericht München I, Vācija, nolūkā saņemt prāvā, kuru iztiesā šī tiesa, starp Verbraucher - Zentrale Hamburg eV un O2 GmbH & Co. OHG prejudiciālu nolēmumu, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātas priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (referents) un J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši R. Schintgen, tiesneses F. Macken un N. Colneric, tiesnesis S. von Bahr, ģenerālvokāts M. Póiares Maduro, sekretāre Múgiza Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 14. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) tāds tarifs kā pamata lietā esošā minūtes cena nav naudas summa, kas jāmaksā vai par kuru ir jāatskaitās Padomes 1997. gada 17. jūnija Regulas (EK) Nr. 1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz eiro ieviešanu 5. panta pirmā teikuma izpratnē, un tādējādi jebkurā gadījumā nav noapaļojams līdz tuvākajam centam. Faktam, ka tarifs balstās uz vairākiem kritērijiem, par pamatu ņemot vienību, aprēķinot rēķina galējo summu, vai ka minētais tarifs priekš patērētāja ir preču un pakalpojumu cenu noteicošais elements, nav nozīmes saistībā ar šo novērtējumu;
- 2) Regula Nr. 1103/97 ir interpretējama tādējādi, ka tā neiestājas pret to, ka citas summas nekā tās, kuras jāmaksā vai par kurām ir jāatskaitās, ir noapaļojamas līdz tuvākajam centam pie nosacījuma, ka šāda noapaļošanas prakse ievēro šīs regulas 3. pantā minēto līguma nepārtrauktības principu un eiro ieviešanas neitrali-

tāti, ko cenšas panākt ar minēto regulu, tas ir, ka šī prakse neietekmē uzņēmēju, ieskaitot patērētājus, uzņemtas līgumsaistības, un ka tā nerada reālus šķēršļus attiecībā uz maksājamo cenu.

(¹) OV C 70, 22.3.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 23. septembrī

lietā C-107/03 P Procter & Gamble Company un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Ziepju gabala trīsdimensiju forma — Absolūta reģistrācijas atteikuma pamatojums — Atšķirtspēja)

(2004/C 284/06)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-107/03 P par apelāciju atbilstoši Eiropas Kopienas Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2003. gada 27. februārī iesniedza Procter & Gamble Company, Cincinnatti (Amerikas Savienotās Valstis), (advokāts - T. van Innis) otrai procesa pusei esot Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji - O. Montalto un I. de Medrano Caballero), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann, J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues un tiesnese F. Macken (referente), ģenerālvokāts D. Ruiz - Jarabo Colomer, sekretārs R. Grass, 2004. gada 23. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) piespriest Procter & Gamble Company atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 146, 21.6.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 23. septembrī

lietā C-150/03 P Chantal Hectors pret Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾*(Apelācija — Ierēdņi — Pagaidu darbinieki Eiropas Parlamenta politiskajās grupās — Pieņemšana darbā — Kandidatūras noraidīšana — Pamatojums — Prasība sniegt īpašu pamatojumu)*

(2004/C 284/07)

(tiesvedības valoda - franču)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-150/03 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2003. gada 31. martā iesniedza Chantal Hectors, Mont-sur-Rolle (Šveice), (avocats - G. Vandersanden un L. Levi), otra puse tiesvedībā - Eiropas Parlaments (pārstāvji - H. von Herten un J. F. de Wachter), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann, J.-P. Puissochet (referents) un J. N. Cunha Rodrigues un tiesnese N. Colneric, ģenerāladvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretāre M. Mugica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 23. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. janvāra spriedumu lietā T-181/01 Hectors pret Parlamentu;
- 2) atcelt arī iestādes, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus, lēmumus, ar kuriem B. kgs tika iecelts nīderlandiešu valodas administratora amatā Eiropas Parlamenta Eiropas Tautas partijas (kristīgie demokrāti) un Eiropas demokrātu grupā un tika noraidīta Hectors kāzdes kandidatūra uz šo amatu, kā arī lēmumu, ar kuru tika noraidīta viņas sūdzība;
- 3) noraidīt apelācijas sūdzību pārējā daļā;
- 4) piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt izdevumus apelācijas tiesvedībā, kā arī papildus saviem izdevumiem – pusi no Hector kāzdes izdevumiem Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā.

⁽¹⁾ OV C 112, 10.5.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 30. septembrī

lietā C-319/03 (tribunal administratif de Paris lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu) Serge Briheche pret Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale un Ministre de la Justice ⁽¹⁾*(Sociālā politika — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm — EKL 141. panta 4. punkts — Direktīva 76/207/EEK — Nosacījumi pieejai darbam valsts sektorā — Noteikumi, kas tikai attiecībā uz atraitnēm, kas nav no jauna apprecējušās, nosaka izņēmumu no vecuma ierobežojumiem pieejai šādam darbam)*

(2004/C 284/08)

(tiesvedības valoda - franču)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-319/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko tribunal administratif de Paris (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 3. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 24. jūlijā tiesvedībā Serge Briheche pret Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Éducation nationale un Ministre de la Justice, Tiesa (otrā palāta palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C.W.A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann, R. Schintgen, F. Macken (ziņotāja) un N. Colneric, ģenerāladvokāts M. Poiares Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 30. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīvas 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem, 3. panta 1. punkts un 2. panta 4. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kāds tas ir pamata prāvā, kas tikai uz atraitnēm, kas nav no jauna apprecējušās un ir spiestas strādāt, attiecina izņēmumu no vecuma ierobežojumiem pieejai darbam valsts sektorā, izslēdzot tādā pašā situācijā esošus atraitņus, kas nav no jauna apprecējušies.

⁽¹⁾ OV C 226, 29.9.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2004. gada 30. septembrī

lietā C-359/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 90/270/EEK — Darba ņēmēju aizsardzība — Darbs ar displeja ierīcēm — Drošības un veselības aizsardzības minimālās prasības — Netransponēšana)*

(2004/C 284/09)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-359/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 19. augustā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji - D. Martin un H. Kreppel) pret Austrijas Republiku (pārstāvis - E. Riedl), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J.-P. Puissechet, tiesneši S. von Bahr un A. Borg Barthet (referents), ģenerālvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretārs R. Grass, 2004. gada 30. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību Padomes 1990. gada 29. maija Direktīvai 90/270/EEK par minimālajām prasībām attiecībā uz drošību un veselības aizsardzību darbā ar displeju ierīcēm (piektā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē), Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Austrijas Republika atlīdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 264, 1.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtnā palāta)

2004. gada 30. septembrī

lietā C-417/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/18/EK — Ģenētiski modificētu organismu apzināta izplatīšana vidē — Netransponēšana noteiktajā termiņā)*

(2004/C 284/10)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-417/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 3. oktobrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis B. Stromsky) pret Beļģijas Karalisti (pārstāve E. Dominkovits), Tiesa (ceturtnā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši K. Schiemann (referents) un M. Ilešič, ģenerālvokāts A. Tizzano, sekretārs R. Grass, 2004. gada 30. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot nepieciešamos normatīvus un administratīvus aktus, lai atbilstu Eiropas Parlamenta 2001. gada 12. marta Direktīvai 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar minēto direktīvu;

2) Beļģijas Karaliste atlīdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 275, 15.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2004. gada 30. septembrī

lietā C-481/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2001/12/EK un 2001/13/EK — Kopienas dzelzceļi — Attīstība — Taisnīgi, vienādi un nediskriminējoši nosacījumi attiecībā uz piekļuvi infrastruktūrai — Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licences — Kopējā licencēšanas sistēma — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2004/C 284/11)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-481/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 13. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis - W. Wils) pret Luksemburgas Lielhercogisti (pārstāvji - S. Schreiner un M. Till), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J.-P. Puissochet, tiesneši A. La Pergola un U. Löhms (referents), ģenerālvokāts L.A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 30. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) sakarā ar to, ka Luksemburgas Lielhercogiste nav pieņēmusi normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvas 2001/12/EK prasības, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/440/EEK par Kopienas dzelzceļa attīstību, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvu 2001/13/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu, tā nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 7, 10.1.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 30. septembrī

lietā C-496/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/59/EK — Netransponēšana)

(2004/C 284/12)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-496/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 24. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāves - C.-F. Durand un F. Simonetti) pret Francijas Republiku (pārstāvji - G. de Bergues un C. Mercier), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesnese N. Colneric un tiesnesis E. Juhász (referents), ģenerālvokāts F. G. Jacobs, sekretārs R. Grass, 2004. gada 30. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) sakarā ar to, ka Francijas Republika nav pieņēmusi normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai ievērotu Komisijas 2001. gada 6. augusta Direktīvas 2001/59/EK prasības, ar ko divdesmit astoto reizi tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu, tā nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Francijas Republika atlīdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 21, 24.1.2004.

Apelācija, ko 2004. gada 17. augustā iesniedza Antonio Andolfi, par lēmumu, ko Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) pieņēma lietā T-379/02, Antonio Andolfi pret Eiropas Kopienu Komisiju

(lieta C-357/04 P)

(2004/C 284/13)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 17. augustā ir iesniegta izskatīšanai apelācija par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) spriedumu lietā T-379/02 P, Antonio Andolfi pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko iesniedza Antonio Andolfi, ko pārstāv Salvatore Amato, advokāts.

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

Pieņemt prasību un atcelt Pirmās instances tiesas pieņemto rīkojumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apgalvo, ka viņa prasība par Pirmās instances tiesas lēmumu, kas iesniegta 2002. gada 18. decembrī, ir iesniegta termiņā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lēmumu prāvā Michaniki AE pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon un Efkleidis ATE

(lieta C-363/04)

(2004/C 284/14)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 3. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) (Grieķija) lēmumu prāvā Michaniki AE pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon un Efkleidis ATE, un kuru Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 20. augustā.

Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai 30. panta 4. punkts Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras⁽¹⁾, ir interpretējams tā, ka līgumslēdzējai iestādei, piemērojot līgumu piešķiršanas procedūru ar nodomu izsludināt konkursu, kāds aprakstīts šī lēmuma pamatojumā (Uzaicinājuma vēstules bez paskaidrojumiem par konkrētām atlaidēm atsevišķām cenu grupām un pārbaude, vai atsevišķas atlaides ir piešķirtas pienācīgi), ir pienākums ietvert konkrētus noteikumus dokumentā, ar kuru minētā iestāde uzaicina pretendentu iesniegt paskaidrojumus par piedāvājumu, kas tiek uzskatīts par nesamērīgi lētu attiecībā pret robežvērtību, kura aprēķināta pēc matemātiskas metodes, kas līdzīga tai, kura aplūkota lēmuma pamatojumā?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai Direktīvas 93/37/EEK iepriekšminētās normas izpildei pietiek minētajā dokumentā norādīt konkrētu atlaidi, ko pretendents piedāvā attiecībā uz vienu vai vairākām tādām cenu grupām, kuras līgumslēdzēja iestāde uzskata par problemātiskām, vai arī līgumslēdzējai iestādei ir jānorāda arī iemesli, kādēļ tā uzskata šādu atlaidi par problemātisku, sniedzot pamatotu novērtējumu par maksimālajām izmaksām attiecīgo būvdarbu veikšanai?

⁽¹⁾ OV L 199, 9.8.1993., 54. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lēmumu prāvā Michaniki AE pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Etaireion Anoteron Taxeon

(lieta C-364/04)

(2004/C 284/15)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) (Grieķija) lēmumu lietā Michaniki AE pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 20. augustā.

Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai 30. panta 4. punkts Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras⁽¹⁾, ir interpretējams tā, ka līgumslēdzējai iestādei, piemērojot līgumu piešķiršanas procedūru ar nodomu izsludināt konkursu, kāds aprakstīts šī lēmuma pamatojumā (Uzaicinājuma vēstules bez paskaidrojumiem par konkrētām atlaidēm atsevišķām cenu grupām un pārbaude, vai atsevišķas atlaides ir piešķirtas pienācīgi), ir pienākums ietvert konkrētus noteikumus dokumentā, ar kuru minētā iestāde uzaicina pretendentu iesniegt paskaidrojumus par piedāvājumu, kas tiek uzskatīts par nesamērīgi lētu attiecībā pret robežvērtību, kura aprēķināta pēc matemātiskas metodes, kas līdzīga tai, kura aplūkota lēmuma pamatojumā?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai Direktīvas 93/37/EEK iepriekšminētās normas izpildei pietiek minētajā dokumentā norādīt konkrētu atlaidi, ko pretendents piedāvā attiecībā uz vienu vai vairākām tādām cenu grupām, kuras līgumslēdzēja iestāde uzskata par problemātiskām, vai arī līgumslēdzējai iestādei ir jānorāda arī iemesli, kādēļ tā uzskata šādu atlaidi par problemātisku, sniedzot pamatotu novērtējumu par maksimālajām izmaksām attiecīgo būvdarbu veikšanai?

(¹) OV L 199, 9.8.1993., 54. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lēmumu prāvā Tholos Anonymi Techniki Touristiki Emporiki Pliroforiki Viomichaniki Etaireia (Tholos AE) pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon un Thessaliki Anonymi Techniki Etaireia (Thessaliki ATE)

(lieta C-365/04)

(2004/C 284/16)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 30. jūlija Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) (Grieķija) lēmumu prāvā Tholos Anonymi Techniki Touristiki Emporiki Pliroforiki Viomichaniki Etaireia (Tholos AE) pret Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, ko atbalsta Syndesmos Technikon Etaireion Anoteron Taxeon un Thessaliki Anonymi Techniki Etaireia (Thessaliki ATE), un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 20. augustā.

Symvoulio tis Epikrateias (Epitropi anastolon) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai 30. panta 4. punkts Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras (¹), ir interpretējams tā, ka līgumslēdzējai iestādei, piemērojot līgumu piešķiršanas procedūru ar nodomu izsludināt konkursu, kāds aprakstīts šī lēmuma pamatojumā (Uzaicinājuma vēstules bez paskaidrojumiem par konkrētām atlaidēm atsevišķām cenu grupām un pārbaude, vai atsevišķas atlaides ir piešķirtas pienācīgi), ir pienākums ietvert konkrētus noteikumus dokumentā, ar kuru minētā iestāde uzaicina pretendentu iesniegt paskaidrojumu par piedāvājumu, kas tiek uzskatīts par

nesamērīgi lētu attiecībā pret robežvērtību, kura aprēķināta pēc matemātiskas metodes, kas līdzīga tai, kura aplūkota lēmuma pamatojumā?

2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai Direktīvas 93/37/EEK iepriekšminētās normas izpildei pietiek minētajā dokumentā norādīt konkrētu atlaidi, ko pretendents piedāvā attiecībā uz vienu vai vairākām tādām cenu grupām, kuras līgumslēdzēja iestāde uzskata par problemātiskām, vai arī līgumslēdzējai iestādei ir jānorāda arī iemesli, kādēļ tā uzskata šādu atlaidi par problemātisku, sniedzot pamatotu novērtējumu par maksimālajām izmaksām attiecīgo būvdarbu veikšanai?

(¹) OV L 199, 9.8.1993., 54. lpp.

Apelācija, ko 2004. gada 24. augustā (faksa kopija saņemta 2004. gada 20. augustā) iesniedza Deutsche Post AG un DHL Express (Italy) S.r.l. (iepriekš saukta - DHL International S.r.l.), par 2004. gada 27. maija Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) rīkojumu lietā T-358/02 Deutsche Post AG un DHL International S.r.l. pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko atbalsta Itālijas Republika un Poste Italiane SpA

(lieta C-367/04 P)

(2004/C 284/17)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai 2004. gada 24. augustā (faksa kopija saņemta 2004. gada 20. augustā) ir iesniegta apelācija par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2004. gada 27. maija rīkojumu lietā T-358/02 Deutsche Post AG un DHL International S.r.l. pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko atbalsta Itālijas Republika un Poste Italiane SpA, ko iesniedza Deutsche Post AG und DHL Express (Italy) S.r.l. (iepriekš saukta - DHL International S.r.l.), (Itālija), ko pārstāv Jochim Sedemund und Thomas Lübbig, advokātu biroja Freshfields Bruckhaus Deringer advokāti, kas norādīja adresi Potsdamer Platz 1, D-10785 Berlin.

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas 2004. gada 27. maija rīkojumu lietā T-358/02 (¹) un atzīt Deutsche Post AG und DHL Express (Itālija) 2002. gada 3. decembrī celto prasību par pieņemamu;
- 2) piespriest atbildētajai un lietas dalībniekiem, kas to atbalsta, atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācija ir vērsta pret Pirmās instances tiesas 2004. gada 27. maija rīkojumu lietā T-358/02 (Deutsche Post AG u.c. / Komisija). Ar šo rīkojumu Pirmās instances tiesa 2002. gada 3. decembrī Deutsche Post AG und DHL Express (Italy) S.r.l. celto prasību noraidījusi kā nepieņemamu. Pirmās instances tiesa uzskata, ka prasītājas nevar izpildīt prasības, kas tām dod tiesības iesniegt prasības pieteikumu. Turpretī prasītājas savā apelācijā apgalvo, ka Komisijas lēmums attiecas uz tiem tieši un individuāli, tādēļ tām ir tiesības iesniegt prasības pieteikumu saskaņā ar EKL 230. panta 4. punktu. Tā kā prasītājām turklāt ir nepieciešamās tiesiskās aizsardzības intereses, Pirmās instances tiesas 2004. gada 27. maija rīkojums lietā T-358/02 jāatceļ un Deutsche Post AG und DHL Express (Itālija) 2002. gada 3. decembrī celtā prasība jāatzīst par pieņemamu.

(¹) OV C 228, 11.9.2004.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 24. augustā ar High Court of Justice (Anglija un Velsa) Queen's bench Division (Administrative Court) lēmumu lietā The Queen on the application of South Western Fish Producers' Organisation Ltd un citi pret Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(lieta C-388/04)

(2004/C 284/18)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar High Court of Justice (Anglija un Velsa) Queen's Bench Division (Administrative Court) 2004. gada 24. augustā lēmumu lietā The Queen on the application of South Western Fish Producers' Organisation Ltd un citi pret Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs, un ko Tiesas Kanceleja saņēmusi 2004. gada 10. septembrī.

High Court of Justice (Anglija un Velsa) Queen's bench Division (Administrative Court) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 2287/2003 (¹) 12. pantu un tās V pielikuma 6. punktu, ciktāl tie piemērojami attiecībā uz kuģiem, uz kuriem atrodas zvejas rīki, klasē, kas minēta šā pielikuma 4. punkta b) apakšpunktā ir prettiesiski piemērot attiecībā uz kuģiem, kas zvejā izmanto ar ķēdēm aprīkottu rāmju traļus, jo tie:

a) ir pretrunā ar EK Līguma 33. un 34. pantu;

b) nav samērīgi;

c) ir pretrunā ar vienlīdzīgas attieksmes principu un/vai

d) ir pretrunā ar prasītāja tiesībām gūt ienākumus bez nevajadzīgiem ierobežojumiem?

(¹) Padomes 2003. gada 19. decembra Regula (EK) Nr. 2287/2003, ar ko attiecībā uz atsevišķiem zivju krājumiem un zivju krājumu grupām nosaka zvejas iespējas 2004. gadam, kā arī ar tām saistītos nosacījumus, kas piemērojami Kopienas ūdeņos un Kopienas kuģiem ūdeņos, kur nepieciešami nozvejas ierobežojumi (OV L 344, 31.12.2003., 1. – 119. lpp.).

Apelācija, ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Sumitomo Metal Industries Ltd, par 2004. gada 8. jūlija Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. un Sumitomo Metal Industries Ltd/Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-403/04 P)

(2004/C 284/19)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai 2004. gada 22. septembrī ir iesniegta apelācija par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2004. gada 8. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. un Sumitomo Metal Industries Ltd pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko iesniedza Sumitomo Metal Industries Ltd, Osaka (Japāna), kuru pārstāv C. Vajda QC un G. Sproul, Solicitor.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

i) pieņemt izskatīšanai apelācijas sūdzību par spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 pilnīgi vai daļēji un atcelt šo spriedumu pilnīgi vai daļēji;

ii) atcelt pilnīgi vai daļēji lēmuma 1. un 3. pantu, ciktāl tie attiecas uz SMI;

iii) ja tas ir atbilstoši, piespriest Komisijai maksāt kompensāciju SMI par ECK 6. panta 1. punkta pārkāpumu kopsummā ne mazāk kā 1 01 23 32 EUR, ko veido 217 183 EUR (bankas garantijas papildus izmaksas), 620 249 EUR (papildus izmaksas par kavētiem procentu maksājumiem) un 175 000 EUR; un

iv) piespriest Komisijai atlīdzināt SMI tiesvedības izdevumus Pirmās instances tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesas spriedums atceļams šādu apsvērumu dēļ:

- a) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, nosakot nepareizu pierādīšanas pienākumu lietā, kurā apelācijas sūdzības iesniedzējs pierādīja, ka Komisijas apgalvojums ir nesaderīgs ar apelācijas sūdzības iesniedzēja komerciālām interesēm un līdz ar to ir nelogišks;
- b) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, nosakot nepareizu pierādīšanas pienākumu lietā, kurā dokumentārie pierādījumi ir neskaidri un apelācijas sūdzības iesniedzējs ir piedāvājis ticamu alternatīvu izskaidrojumu izvērtējamajām darbībām;
- c) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, nosakot nepareizu pierādīšanas pienākumu lietā attiecībā uz pierādījumu apstiprināšanas pakāpi, lai pamatotu apstrīdētos iebildumus, kurus Komisija izmantoja kā galvenos pierādījumus, taču kuri nav ticami, ir ļoti neskaidri un ir pretrunā citiem pierādījumiem;
- d) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, izvirzot pret-runīgus un nepiemērotus apsvērumus savos secinājumos par to, ka Becher kunga (Mannesmann darbinieks) 1997. gada 21. aprīļa paskaidrojumi varētu apstiprināt Verluca kunga, Vallourec Oil & Gas vadītāja, paskaidrojumus par iespējamajiem pārkāpumiem attiecībā uz projekta cauruļvadu.

Apelācija, ko 2004. gada 22. septembrī iesniedza Nippon Steel Corp. par 2004. gada 8. jūlija Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. un Sumimoto Metal Industries Ltd./Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-405/04 P)

(2004/C 284/20)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai 2004. gada 22. septembrī ir iesniegta apelācija par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2004. gada 8. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. un Sumimoto Metal Industries Ltd. pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko iesniedza Nippon Steel Corp., Tokija (Japāna), kuru pārstāv J.-F. Bellis un K. Van Hove, lawyers, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 8. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-67/00, T-68/00, T-71/00 un T-78/00 JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. un Sumimoto Metal Industries Ltd. pret Eiropas Kopienu Komisiju, ciktāl tas attiecas uz Nippon Steel Corporation;
- atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 8. decembra lēmumu par EK Līguma 81. panta piemērošanu (Lieta IV/E-1/35.860-B Bezšuvju tērauda caurules), ciktāl tas attiecas uz Nippon Steel Corporation, vai
- pakārtoti, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja sūdzība tiek atzīta tikai attiecībā uz projekta cauruļvadiem, samazināt Nippon Steel Corporation uzlikto sodu par divām trešdaļām, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesvedības izdevumus Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienu Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesas spriedums atceļams šādu apsvērumu dēļ:

- a) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, nosakot nepareizu pierādīšanas pienākumu lietā, kurā apelācijas sūdzības iesniedzējs pierādīja, ka Komisijas apgalvojums ir nesaderīgs ar apelācijas sūdzības iesniedzēja komerciālām interesēm un līdz ar to ir nelogišks;
- b) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, nosakot nepareizu pierādīšanas pienākumu lietā, kurā dokumentārie pierādījumi ir neskaidri un apelācijas sūdzības iesniedzējs ir piedāvājis ticamu alternatīvu izskaidrojumu izvērtējamajām darbībām;
- c) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, nosakot nepareizu pierādīšanas pienākumu lietā attiecībā uz pierādījumu apstiprināšanas pakāpi, lai pamatotu apstrīdētos iebildumus, kurus Komisija izmantoja kā galvenos pierādījumus, taču kuri nav ticami, ir ļoti neskaidri un ir pretrunā citiem pierādījumiem;
- d) Pirmās instances tiesa pieļāva juridisku kļūdu, izvirzot pret-runīgus un nepiemērotus apsvērumus savos secinājumos par to, ka Becher kunga (Mannesmann darbinieks) 1997. gada 21. aprīļa paskaidrojumi varētu apstiprināt Verluca kunga, Vallourec Oil & Gas vadītāja, paskaidrojumus par iespējamajiem pārkāpumiem attiecībā uz projekta cauruļvadu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 8. septembra tribunal du travail de Bruxelles (17. palāta) spriedumu lietā Gérald De Cuyper pret Office national de l'emploi

(lieta C-406/04)

(2004/C 284/21)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 8. septembra tribunal du travail de Bruxelles (17. palāta) (Beļģija) spriedumu lietā Gérald De Cuyper pret Office national de l'emploi un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 23. septembrī.

Tribunal du travail de Bruxelles (17. palāta) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

Vai pienākums reāli uzturēties Beļģijā, kam 1991. gada 25. novembra karaļa lēmuma par bezdarbu 66. pants pakļauj pabalstu piešķiršanu un kas tiek piemērots bezdarbniekam, kas vecāks par 50 gadiem un kas, pamatojoties uz minētā lēmuma 89. pantu, ir atbrīvots no atzīmēšanās pienākuma un tādējādi no nosacījuma par pieejamību darba tirgū, neveido šķērsli pārvietošanās un uzturēšanās brīvībai, ko ikvienam Eiropas pilsonim atzīst Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 17. un 18. pants?

Vai šis pienākums uzturēties dalībvalsts teritorijā, kuras kompetencē ir bezdarbnieka pabalsta piešķiršana, kurš valsts tiesībās tiek pamatots ar nepieciešamību nodrošināt kontroli un likumīgo nosacījumu bezdarbnieku atlīdzināšanai ievērošanu, apmierina samērīguma prasību, kurai jāatbilst mēģinājumam sasniegt šo vispārējo interešu mērķi, ciktāl tas ierobežo pārvietošanās un uzturēšanās brīvību ko ikvienam Eiropas pilsonim atzīst Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 17. un 18. pants?

Vai šis uzturēšanās pienākums ar šī ierobežojuma radīto atturošo efektu, neveido diskrimināciju starp tās dalībvalsts pilsoņiem, kuras kompetencē ir nodrošināt bezdarbnieku pabalstu piešķiršanu, atzīstot šīs tiesības tiem, kuri neizmanto savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos, ko atzīst Līguma 17. un 18. pants, un liedzot tās tiem pilsoņiem, kuri tās vēlas izmantot?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 24. septembra Hoge Raad den Nederlanden lēmumu lietā Staatssecretaris van Financien pret Stichting Kinderopvang Enschede

(lieta C-415/04)

(2004/C 284/22)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 24. septembra Hoge Raad den Nederlanden lēmumu lietā Staatssecretaris van Financien pret Stichting Kinderopvang Enschede un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 29. septembrī.

Hoge Raad den Nederlanden lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Sestās direktīvas (⁽¹⁾) 13A. panta 1. punkta g), h) un i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šeit definētā pakalpojumu sniegšana, ko veido starpniecība pirmsskolas vecuma un skolas vecuma bērnu uzņemšanā ārpus skolas laika pie viesvecākiem, ir uzskatāma par vienā vai vairākos noteikumos paredzētu pakalpojumu?

(⁽¹⁾) OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 21. septembra Cour d'appel de Poitiers (otrā civilpalāta) lēmumu lietā Conseil général de la Vienne pret Directeur général des douanes et droits indirects

(lieta C-419/04)

(2004/C 284/23)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 21. septembra Cour d'appel de Poitiers (otrā civilpalāta) lēmumu lietā Conseil général de la Vienne pret Directeur général des douanes et droits indirects un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 30. septembrī.

Cour d'appel de Poitiers lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

Vai Kopienų muitas kodeksa 871. pants par muitas parāda summas piedziņu ir jāinterpretē tādējādi, ka tas paredz būtisku un obligātu procedūru, nenodrošinot atbilstību kurai, minētā parāda piedziņas procedūra būs spēkā neesoša, tiklīdz valsts muitas iestādes jebkurā piedziņas procedūras brīdī ir paidušas šaubas par parādnieka labo ticību saistībā ar precīzu kritēriju apjomu attiecībā uz piedziņu vai nodokļu atlaišanu, kas radušies no muitas parāda, kurš nav ticis nomaksāts sakarā ar to, ka datumā, kad šis parāds bija jānomaksā, tas netika iegrāmatots (parāds attiecībā uz vienotas likmes maksājuma iespējamu iekļaušanu Kanādas piegādātāja piegādāta audiovizuālā aprīkojuma iegādes cenā, kas iekļauts izklaides parka ieejas cenā, kur minētais aprīkojums tiek izmantots, neskatoties uz to, vai apmeklētājs, nomaksājot šo maksājumu, ir izmantojis šo aprīkojumu)?

Apelācija, ko 2004. gada 29. septembrī iesniedza Georgios Gouvras par 2004. gada 15. jūlija Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (trešā palāta) spriedumu apvienotajās lietās T-180/02 un T-113/03 Georgios Gouvras/Eiropas Kopienų Komisija

(lieta C-420/04 P)

(2004/C 284/24)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 29. septembrī izskatīšanai ir iesniegta apelācija par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2004. gada 15. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-180/02 un T-113/03 G. Gouvras / Eiropas Kopienų Komisija, ko iesniedza Georgios Gouvras, ko pārstāv A. Coolen, J.N. Louis, E. Marchal un S. Orlandi.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

— Nospriest:

atcelt Pirmās instances tiesas 2004. gada 15. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-180/02 un T-113/03 (Georgios Gouvras / Eiropas Kopienų Komisija) daļā, kurā tas noraida prasījumus par atcelšanu, kas celti lietā T-180/02, un prasījumus, kas vērsti pret Komisijas 2002. gada 30. aprīļa lēmumu samazināt līdz 35 % to viņa atalgojumu daļu, kas viņa pārceļšanas laikā ir pārceļama uz Luksemburgu.

— Otrkārt, pieņemt lēmumu par jauniem pasākumiem:

atļaut prasītājam grozīt savus pamatus un secinājumus;

— Pakārtoti:

atcelt Komisijas 2001. gada 14. jūnija lēmumu pilnā apjomā un Komisijas 2002. gada 30. aprīļa lēmumu daļā, kurā tas samazina līdz 35 % to viņa atalgojuma daļu, kas ir pārceļama uz Luksemburgu, kā viņa pastāvīgo darba vietu;

piespriest atbildētājam segt abu tiesvedību izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmās Instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību jautājumos, uzskatot, ka Komisija bija sniegusi prasītājam nepieciešamo informāciju, kas ļautu viņam aizstāvēt savas intereses, pirms dot piekrišanu pārceļšanai dienesta interesēs. Komisija neinformēja viņu par lēmumu noteikt viņa darba vietu Atēnās un par finansiālām sekām, kas no tā izrietēja, proti, ka tiek atceltas viņa tiesības uz ekspatriācijas pabalstu un tiesības uz ikgadējo ceļojuma izdevumu atlīdzināšanu, kā arī to, ka uz viņa atalgojumu tiek attiecināts korekcijas koeficients, kas piemērojams Grieķijā.

Pirmās Instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību jautājumos, uzskatot arī, ka šajā gadījumā bija izpildītas Statūtu 85. panta prasības. Atbilstoši Statūtu 85. pantam nepamatota samaksa ir jāatmaksā, ja saņēmējs zināja, ka nav pienācīga iemesla tās samaksai vai tā bija tik kļūdaina, ka saņēmējs acīmredzami nevarēja par to nezināt. Tomēr, tā kā Statūtos nav tieši piemērojamo noteikumu, kas regulē darba vietas noteikšanu, šajā gadījumā nevar būt runa par to, ka samaksa ir nepamatota, un, jebkurā gadījumā, ņemot vērā pašas Komisijas šaubīšanos attiecībā uz prasītāja tiesībām, nevar prezumēt, ka viņš zināja to, ka samaksa ir nepamatota.

Visbeidzot, Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību jautājumos, uzskatot, ka, neskatoties uz izņēmuma situāciju, kurā atrodas prasītājs, kura darba vieta tika mainīta vēlāk kā 9 mēnešus pēc tam, kad bija noteikta viņa pārceļšana, Komisijai bija tiesisks pamats noraidīt viņa atbilstoši Statūtu 38. panta d) apakšpunktam iesniegto pieteikumu, lai Statūtu VII Pielikuma 17. pantā paredzētajā kārtībā pārceļtu summas, kas nepieciešamas, lai segtu izdevumus Luksemburgā, kur atrodas viņa pastāvīgā darba vieta.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 7. jūlija Bundesverwaltungsgericht lēmumu lietā ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG pret Vācijas Federatīvo Republiku

(lieta C-422/04)

(2004/C 284/25)

Eiropas Kopienu Tiesā ir iesniegts izskatīšanai lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar Bundesverwaltungsgericht 2004. gada 7. jūlija lēmumu lietā ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG pret Vācijas Federatīvo Republiku, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 4. oktobrī.

Bundesverwaltungsgericht lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai nodevas par licenci, kas ir iepriekš aprēķināta, pamatojoties uz vispārīgo administratīvo izdevumu attiecīgās valsts iestādē summām laika posmā pirms 30 gadiem, paaugstināšana ir pretrunā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 10. aprīļa Direktīvas 97/13/EK ⁽¹⁾ par kopīgiem ietvariem vispārīgajām atļaujām un individuālajām licencēm telekomunikāciju pakalpojumu jomā (Licencēšanas direktīva) 11. panta 1. daļu?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir pozitīva:

2. Vai EKL 10. pants un Licencēšanas direktīvas 11. pants ir jāsaprot tā, ka tie piedāvā lēmumu par nodevām, ar kuru tiek noteiktas nodevas pirmā jautājuma nozīmē un kas nav apstrīdēts, kaut arī valsts tiesības to pieļauj, atcelt, ja valsts tiesības to pieļauj, bet nepieprasa?

⁽¹⁾ OV L 117, 15. lpp.

Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 30. septembrī

lieta C-429/04

(2004/C 284/26)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 30. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Beļģijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Knut Simonsson un Wouter Wils, pārstāvji.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. decembra Direktīvas 2001/96/EK ⁽¹⁾, ar ko nosaka saskaņotas prasības un procedūras beramkravu kuģu drošai iekraušanai un izkraušanai, prasības, vai, jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šā direktīva;
- 2) piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2001/96/EK transpozīcija termiņš beidzās 2003. gada 5. augustā.

⁽¹⁾ OV L 13, 16.1.2002., 9.-20.lpp.

Lietas C-362/03 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 284/27)

Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 22. jūlijā ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-362/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku.

⁽¹⁾ OV C 264, 1.11.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. septembrī

lietā T-156/94 Siderúrgica Aristrain Madrid SL pret Eiropas
Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

*(EOTK Līgums — Konkurence — Līgumi un saskaņotas
darbības — Eiropas siju ražotāji — Apsūdzēšana tiesību
pārkāpumā — Naudas sods — Apelācija — Lietas
pārsūtīšana Pirmās instances tiesai)*

(2004/C 284/28)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Lietā T-156/94 Siderúrgica Aristrain Madrid SL, Madride (Spānija), ko pārstāv A. Creus Carreras un N. Lacalle Mangas, advokātes, kas norādīja adresi Briselē, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji - J. Currall un W. Wils, kam palīdz J. Rivas Andrés un J.J. Gutiérrez Gisbert, advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt Komisijas 1994. gada 16. februāra Lēmumu 94/215/EOTK, kas attiecas uz procedūru saskaņā ar EOTK Līguma 65. pantu par Eiropas siju ražotāju līgumiem un saskaņoto praksi (OV L 116, 1. lpp.), Pirmās instances tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesnese V. Tiili, tiesneši A. W. H. Meij, M. Vilaras un N. J. Forwood, sekretāre B. Pastor, sekretāre-palīdzē, 2004. gada 14. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) noteikt naudas sodu, kas prasītājam uzlikts saskaņā ar Komisijas 1994. gada 16. februāra Lēmuma 94/215/EOTK 4. pantu attiecībā uz EOTK Līguma 65. panta piemērošanu par Eiropas siju ražotāju līgumiem un saskaņoto praksi 4. pantu, 2 540 000 eiro apmērā;
- 2) piespriest prasītājam segt izdevumus 35 % apmērā, kas tam un atbildētājam radušies, pirmkārt, procesa laikā Pirmās instances tiesā, ieskaitot pagaidu pasākumu procesu, un, otrkārt, apelācijas procesa laikā Tiesā. Atbildētājam segt 65 % no saviem un prasītāja izdevumiem šo pašu procesu ietvaros.

⁽¹⁾ OV C 146, 28.5.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 16. septembrī

lietā T-274/01 Valmont Nederland BV pret Eiropas
Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

*(Valsts atbalsts — Jēdziens — Labums — Zemes pārdošanas
cena — Autostāvvietas finansēšana)*

(2004/C 284/29)

(tiesvedības valoda - nīderlandiešu)

Lietā T-247/01 Valmont Nederland BV, Maarheeze (Nīderlande), ko pārstāv A. Van Landuyt, A. Prompers un G. Van de Wal, advokātes, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji - G. Rozet un H. Speyart, vēlāk - G. Rozet un H. Van Vliet, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt Komisijas 2001. gada 18. jūlija Lēmumu 2002/142/EK attiecībā uz valsts atbalstu, ko Nīderlande piešķirusi Valmont Nederland BV (OV 2002, L 48, 20. lpp.), Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. Legal, tiesnese V. Tiili, tiesneši A. W. H. Meij, M. Vilaras un N. J. Forwood, sekretārs J. Plingers, administrators, 2004. gada 16. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) atcelt Komisijas 2001. gada 18. jūlija Lēmumu 2002/142/EK attiecībā uz valsts atbalstu, ko Nīderlande piešķirusi Valmont Nederland BV;
- 2) piespriest Komisijai atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 3, 5.1.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 21. septembrī

2004. gada 14. septembrī

lietā T-104/02 Société française de transports Gondrand
Frères SA pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

lietā T-290/02 Associazione Consorzi Tessili (Ascontex)
pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Ievedmuitas nodokļa atlaide — Regulas (EK) Nr. 3319/94 1. panta 3. punkts — "Īpašas situācijas" jēdziens Regulas (EKK) Nr. 2454/93 905. panta izpratnē — Antidempinga nodoklis attiecībā uz Polijas izcelsmes urīna un amonija nitrāta šķīduma importu — Tieša importētāja aplikšana)

(Eiropas Reģionālās attīstības fonds — Kopienas iniciatīva maziem un vidējiem uzņēmumiem — Maināmo izstāžu organizācija "IBEX" — Atcelšana un prasība par finanšu atbalsta atmaksu — Regula (EEK) Nr. 4253/88 — 24. pants — Prasība par tiesību akta atcelšanu)

(2004/C 284/30)

(2004/C 284/31)

(tiesvedības valoda - franču)

(tiesvedības valoda - franču)

(pagaidu tulkojums- galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā T-104/02 Société française de transports Gondrand Frères SA, kas dibināta Parīzē (Francija), ko pārstāv M. Famchon, avocat, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji - C. Durand, B. Stromsky un X. Lewis, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību par Komisijas 2002. gada 14. janvāra galīgā lēmuma C (2002) 24, kas nosaka, ka ievadmuitas nodokļa atlaide konkrētajā gadījumā nav pamatota, atcelšanu, Pirmās instances tiesa (piektā paplašinātā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi un tiesnese M. E. Martins Ribeiro, sekretārs I. Natsinas, administrators, 2004. gada 21. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) prasītājs sedz pats savus, kā arī Komisijas izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 156, 29.6.2002.

Lietā T-290/02 Associazione Consorzi Tessili (Ascontex), ko pārstāv P. Mbaya Kapita un L. Denis, advokātes, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji - C. Giolito un L. Flynn, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 12. jūlija lēmumu Nr. C(2002) 1702, ar kuru tika atcelts atbalsts FEDER Nr. 97.05.10.001, kas tika piešķirts prasītājam ar 1998. gada 18. marta Lēmumu SG(98)D/2251, un piespriests atmaksāt avansa summu, ko Komisija piešķirusi projektam, kas ir saistīts ar starptautiskās tekstila izstrādājumu un apģērba izstādes organizēšanu Capri (Euresprit projekts), Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. J. Forwood, sekretārs I. Natsinas, administrators, 2004. gada 14. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūīvā daļa ir šāda:

1) noraidīt prasību;

2) piespriest prasītājam atlīdzināt savus un Komisijas izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 289, 23.11.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 21. septembrī

lietā T-325/02 Michel Soubies pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — A3 pakāpes ierēdņa iecelšana par padomnieku ad personam no jauna — Ģenerālsēkretariāta restrukturēšana — Saistība starp pakāpi un nodarbinātību)

(2004/C 284/32)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-325/02 Michel Soubies, Eiropas Kopienu Komisijas ierēdnis, ar dzīvesvietu Brisele (Beļģija), ko pārstāv A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, avocats, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji - J. Currall, kam palīdz D. Waelbroeck, avocat, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību par Komisijas 2001. gada 26. novembra lēmuma, ar kuru prasītājs no jauna iecelts ģenerālsēkretariāta "Nākotnes studiju vienības" direkcijas "Institucionālo jautājumu" vienībā par A3 pakāpes padomnieku ad personam, atcelšanu, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Lindh, tiesneši R. García - Valdecasas un J. D. Cooke, sekretārs I. Natsinas, administrators, 2004. gada 21. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) puses sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 19, 25.1.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 16. septembrī

lietā T-342/02 Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Pārbaudes pienākuma apjoms — Pārvēršana par pieteikumu valsts preču zīmes saņemšanai — Regulas (EK) Nr. 40/94 58. pants)

(2004/C 284/33)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā T-342/02 Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp., Santa Monica, Kalifornija (ASV), ko pārstāv advokāti F. de Visscher, E. Cornu, E. De Gryse un D. Moreau, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji S. Laitinen un D. Botis), otrai pusei apelācijas procesā ITSB esot Moser Grupo Media, SL, Santa Eulalia del Rio (Spānija), par prasību atcelt ITSB Apelāciju trešās padomes 2002. gada 5. septembra lēmumu (lieta R 437/2001-3), ar ko

atzīta par nepieņemamu apelācija par iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz iebildumu procesu starp Moser Grupo Media, SL un Metro-Goldwyn-Mayer Lion Corp., Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesnese V. Tiili un tiesnesis M. Vilaras, sekretārs J. Plingers, administrators, 2004. gada 16. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) piespriest prasītājam atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 19, 25.1.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. septembrī

lietā T-183/03 Applied Molecular Evolution Inc. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme "APPLIED MOLECULAR EVOLUTION" — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Aprakstoša preču zīme)

(2004/C 284/34)

(tiesvedības valoda - angļu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā T-183/03 Applied Molecular Evolution Inc., kas dibināta San Diego, Kalifornija (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv A. Deutsch, avocat, kam palīdz M. Weber - Quitzau, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji - H. Nokkanen un A. Folliard - Monguiral) par prasību pret ITSB otrās Apelāciju padomes 2003. gada 13. marta lēmumu (lieta R 108/2002-2), kas apstiprina vārdiskas preču zīmes "APPLIED MOLECULAR EVOLUTION" reģistrācijas atteikumu, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. J. Forwood, sekretārs I. Natsinas, administrators, 2004. gada 14. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Prasītājs atlīdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 184, 2.8.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 14. septembrī

lietā T-254/03 José Manuel López Cejudo pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Piemaksa par dzīves apstākļiem — Mājvieta — Civildienesta noteikumu X Pielikuma 5. un 10. pants)

(2004/C 284/35)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-254/03 José Manuel López Cejudo, Eiropas Kopienų Komisijas ierēdnis, Brasília (Brazīlija), ko pārstāv G. Vandersanden un L. Levi, advokātes, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji - J. Currall un H. Tserepa-Lacombe, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību atcelt iecelējinstiucijas 2002. gada 12. jūnija lēmumu par mājvietas piešķiršanu prasītājam un iecelējinstiucijas lēmumu par piemaksu par dzīves apstākļiem, kas tiek atspoguļots prasītāja 2002. gada jūlija [mēneša] darba algas aprēķinā, kā arī par prasību par atlīdzību par termiņa nokavēšanu un par atlīdzību par morālo kaitējumu, Pirmās instances tiesa šādā sastāvā: tiesnesis vienpersoniski - A. W. H. Meij, sekretārs I. Natsinas, administrators, 2004. gada 14. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) noraidīt prasību;
- 2) katrai pusei pati sedz savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 213, 6.9.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2004. gada 10. maijā

lietā T-391/02 Bundesverband der Nahrungsmittel – und Speiseresteverwertung eV, Josef Kloh pret Eiropas Savienības Parlamentu un Padomi ⁽¹⁾

(Prasība par tiesību akta atcelšanu — Regula (EK) Nr. 1774/2002 — Veselības aizsardzības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam — Acīmredzama nepieņemamība)

(2004/C 284/36)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-391/03 Bundesverband der Nahrungsmittel – und Speiseresteverwertung eV, Bochum (Vācija), Josef Kloh ar dzīve-

svietu Eichenried (Vācija), ko pārstāv advokāti R. Steiling un S. Wienhues, pret Eiropas Savienības Parlamentu (pārstāvji: H. Duintjer Tebbens un U. Rosslein, kas norādīja adresi Luksemburgā) un Eiropas Savienības Padomi (pārstāvji: J.-P. Hix un F. Ruggeri Laderchi), kurus atbalsta Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis G. Braun, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību daļēji atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV L 273, 1. lpp.), Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. J. Forwood, sekretārs H. Jung, 2004. gada 10. maijā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) nav nepieciešams izskatīt un izlemt jautājumu par *Landwirtschaftskammer Vorarlberg*, kā arī *Wohlgenannt un Taferner kungu* pieteikumiem par iestāšanos lietā;
- 3) prasītāji sedz katrs savus izdevumus, kā arī izdevumus, kas radušies Parlamentam un Padomei;
- 4) Komisija sedz savus izdevumus;
- 5) *Landwirtschaftskammer Vorarlberg*, kā arī *Wohlgenannt un Taferner kungi*, kas iesniedza pieteikumu par iestāšanos lietā, sedz katrs savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 44, 22.2.2003.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Lorte, Sociedad Limitada, Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva un Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva iesniedza 2004. gada 13. jūlijā

(lieta T- 287/04)

(2004/C 284/37)

(tiesvedības valoda – spāņu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 13. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko cēla Lorte, Sociedad Limitada, ar adresi Estepā (Spānija), Oleo Unión, Federación Empresarial de Organizaciones de Productores de Aceite de Oliva, ar adresi Seviljā (Spānija), un Unaproliva, Unión de organizaciones de productores de Aceite de Oliva, ar adresi Haenā (Spānija), kurus pārstāv Rafael Illescas Orti, advokāts, Madrides advokātu kolēģijas loceklis.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— apmierināt prasību atcelt 2004. gada 29. aprīļa Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2004 un Nr. 865/2004 un attiecībā uz Regulu Nr.864/1998 atcelt šādus tās noteikumus:

i) 1. panta 7. punktu, kas papildina ar jaunu apakšpunktu 2003. gada 29. septembra Padomes Regulas Nr. 1782/2003 (EK) 37.panta 1. punktu,

ii) 1. panta 11. punktu, kas papildina ar jaunu apakšpunktu 2003. gada 29. septembra Padomes Regulas Nr. 1782/2003 (EK) (OV L 270, 2003. gada 21. oktobris) 44. panta 2. punktu,

iii) 1. panta 20. punktu, kas, papildinot ar jaunu 10.b nodaļu "Atbalsts olīvu audzēm" 2003. gada 29. septembra Padomes Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 270, 2003. gada 21. oktobris), to papildina ar 110.h pantu un, jo īpaši, šī 110.h panta b) apakšpunktu,

iv) pielikumu, ciktāl tas groza 2003. gada 29. septembra Padomes Regulas Nr. 1782/2003 (EK) (OV L 270, 2003. gada 21. oktobris) VI pielikumu, tā tabulai pievienojot četras jaunas rindas, un jo īpaši otro no šīm rindām, kas attiecas uz olīveļļu, ciktāl tā atsaucas uz Regulas Nr. 136/66/EEK 5. pantu – Atbalsts olīveļļas ražošanai - kas nosaka valsts garantēto apjomu Spānijai 760 027 tonnas;

— attiecībā uz Regulu Nr. 865/2004 atcelt šādus tās noteikumus:

— 22. pantu, ciktāl tas atceļ Regulas (EEK) Nr. 1639/98 5. panta 1. punktu, ciktāl tas attiecas tikai uz tā 2. un 3. punktu un tikai tiktāl, ciktāl tie veido pamatkritērijus atbalsta olīveļļas ražotāju ienākumiem noteikšanai saskaņā ar jauno shēmu, kas pamatojas uz Regulu (EK) Nr. 1782/2003.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji uzskata, ka apstrīdētās Regulas, nepārprotami atkāpdamās no Padomes 1966. gada 22. septembra vēsturiskās Regulas 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju, kopīgajā lauksaimniecības politikā ievieš jaunu atbalsta shēmu olīveļļas un galda olīvu ražotājiem, kā arī jaunu kopīgo organizāciju šo produktu tirgū. Kas attiecas uz iegājušos atbalsta ražošanai mehānismu, apstrīdētās Regulas ir izveidojušas jaunu sistēmu, kas atceļ tiešo atbalstu ražotājiem un ievieš vienreizējo maksājumu sistēmu, kas olīveļļas sektorā, sākot ar 2006. gadu, nozīmē pāreju no cenu un ražošanas atbalsta politikas uz jaunu olīveļļas ražotāju ienākumu atbalsta politiku.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāji atsaucas uz šādiem argumentiem:

— Tiesiskās paļāvības principa pārkāpums; šajā sakarā prasītāji apgalvo, ka, no vienas puses, skarto ražotāju paļāvība, ko radīja kopīgā tirgus organizācija, kas tagad ir tikusi pārveidota, ir tikusi īpaši pievilta, tā kā tie olīveļļas ražotāji, ko tā skar, ņemot vērā sektora specifiku, pieņēma investēšanas lēmumus, paredzot rentabilitāti ļoti ilgā termiņā, un, no otras puses, ka jaunā atbalsta atsaucēs gadi (no 1999./2000. līdz 2002./2003. gadam) sakrīt ar periodu, kad olīveļļas ražotājiem, kas veica stādīšanu 1998. gadā, nav bijusi vērā ņemama raža.

— Pilnvaru pārsniegšana; šajā ziņā prasītāji īpaši atsaucas uz starp Komisiju un Padomi 1998. un tad atkal 2001. gadā panākto vienošanos, ka tām jāiegūst uzticama informācija par olīveļļas sektoru kā priekšnoteikums tā reformai, kā arī par nepieciešamību ņemt vērā olīveļļas ražošanas un audzēšanas potenciāla attīstību Spānijā un Portugālē. Tomēr prasītāji apgalvo, ka, Komisija jau ir sniegusi uzticamu informāciju Starptautiskajai olīveļļas padomei, un tādējādi ne Komisijai, ne Padomei šī informācija nevarēja būt nezināma.

— Nav ievērots EKL 253. pantā noteiktais pamatošanas pienākums.

— Kopienas ražotāju nediskriminācijas principa pārkāpums EKL 12. panta 1. daļas nozīmē.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko Abdelghani Selmani iesniedza 2004. gada 7. jūlijā

(lieta T-299/04)

(2004/C 284/38)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 7. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Abdelghani Selmani, Dublina, Īrija, kuru pārstāv C. Ó. Briana, solicitor.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- Atcelt Padomes Regulas (EK) Nr. 2580/2001 ⁽¹⁾ 2. pantu, kā arī Padomes Lēmuma 2004/306/EK ⁽²⁾ 1. pantu, ciktāl tie attiecas vai var tikt attiecināti uz prasītāju;
- atcelt Padomes Lēmumus, kas pieņemti uz Regulas Nr. 2580/2001 pamata un kuriem ir līdzīga iedarbība kā Lēmumam 2004/306, ciktāl tie attiecas vai var tikt attiecināti uz prasītāju;
- ja nepieciešams atcelt Padomes Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP ⁽³⁾ 2. pantu un 2004/500/KĀDP ⁽⁴⁾ 1. pantu, kā arī visas Padomes Kopējās nostājas, kas pieņemtas, pamatojoties uz Kopējo nostāju 2001/931, visos gadījumos, ciktāl tās attiecas vai var attiekties uz prasītāju;
- pakārtoti atzīt, ka minētie pasākumi ir spēkā neesoši, ciktāl tie attiecas vai var tikt attiecināti uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padomes Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP tika pieņemta ar noteiktu mērķi īstenot Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības Padomes Rezolūciju 1373(2001), kas aicina visas parakstītājas valstis novērst terorisma aktu finansēšanu, *inter alia*, iesaldējot visu personu, kuras varētu būt iesaistītas šādos aktos, līdzekļus un resursus. Regula Nr. 2580/2001 tika pieņemta nolūkā īstenot šo Kopējo nostāju. [Regulas] 2. pants paredz nosacījumu līdzekļu iesaldēšanai, kas pieder personām, kuras iesaistītas teroristiskās aktivitātēs, kas Padomei jānosaka saskaņā ar [šīs Regulas] 2. panta 3. punktu. Padomes Lēmums 2004/306 nosaka šādu sarakstu un ietver prasītāja kā Alžīrijas pilsoņa vārdu. Tā rezultātā prasītāja līdzekļi Īrijā, kur viņš dzīvo jo viņam tika piešķirts bēgļa statuss, tika iesaldēti.

Uzturot savu prasību par apstrīdēto pasākumu atcelšanu, prasītājs apgalvo, ka Padomei atbilstoši EK līguma 60., 301. un 308. panta nosacījumiem nebija tiesību pieņemt Regulas Nr. 2580/2001 2. pantu un Lēmuma 2004/306 1. pantu un ka gan Padome, gan Komisija ir pārkāpusi savas pilnvaras, ko piešķir šie panti. Prasītājs tālāk apgalvo, ka Lēmumā 2004/306 esošais vārdu saraksts nav ticis izveidots saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz Kopējās nostājas 2001/931 1. panta 4. punkts. Prasītājs arī apgalvo, ka Padome nebija tiesīga saskaņā ar Līguma par ES 15. un 34. panta nosacījumiem pieņemt Kopējās nostājas 2001/931 un 2004/500, kuras saskaņā ar prasītāja teikto pārkāpj šos pantus un EK līgumu kopumā.

Prasītājs arī apgalvo, ka apstrīdētie pasākumi pārkāpj vispārīgos Kopienas tiesību principus, proti, subsidiaritātes, samērīguma un cilvēktiesību ievērošanas principu. Turpmāk viņš apgalvo, ka Padome un Komisija nav snieguši adekvātus iemeslus par to,

kādēļ katra dalībvalsts atsevišķi nevarētu noteikt šos nepieciešamos pasākumus.

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 27. decembra Regula (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, OV L 344, 28/12/2001, 70. lpp.

⁽²⁾ Padomes 2004. gada 2. aprīļa Lēmums ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un vienībām [organizācijām] un atcel Lēmumu 2003/902/EK, OV L 099, 03/04/2004, 28. lpp.

⁽³⁾ Padomes 2001. gada 27. decembra Kopējā nostāja par īpašu pasākumu piemērošanu terorisma apkarošanā, OV L 344, 28/12/2001, 93. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes 2004. gada 17. maija Kopējā nostāja 2004/500/KĀDP, ar ko atjaunina Kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par īpašu pasākumu piemērošanu, lai apkarotu terorismu un atceltu Kopējo nostāju 2004/309/KĀDP.

Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Jörg-Michael Fetzer iesniedza 2004. gada 9. augustā

(lieta T-330/04)

(2004/C 284/39)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesā 2004. gada 9. augustā ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Eiropas Parlamentu, ko cēla Jörg-Michael Fetzer, kuru pārstāv Matthias Bauer, advokāts.

Prasītāja prasījumi ir šādi:

- atzīt, ka atbildētāja ir pārkāpusi prasītāja tiesības konkursā PE/96/A (administratori/administratores);
- pielaist prasītāju konkursa otrajā kārtā, kas būtu pielīdzināms procesam PE/96/A;
- pakārtoti – piespriest atbildētājai samaksāt atbilstošu zaudējumu atlīdzību, vismaz vienas mēneša neto darba algas apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

2002. gada jūlijā prasītājs pieteicās Eiropas Parlamenta konkursā PE/96/A. Pieteikuma formulā viņš norādīja, ka viņam ir īpašas vajadzības, proti, viņa redzes spēja ir par diviem procentiem mazāka nekā normāla. Kā apgalvo prasītājs, norādot, ka pārbaudījuma noteikumos nav paredzēta īpašo vajadzību kompensēšana dalībniekiem ar īpašām vajadzībām, viņam netika dota iespēja uzrakstīt tekstu ar datoru, un viņam netika piešķirts gribētais laika pagarinājums.

Prasītājs apgalvo, ka viņam pārbaudījuma laikā grūtību dēļ, kas rodas no viņa īpašajām vajadzībām, nebija adekvāti iespējams nepieciešamajā laikā izlasīt visus jautājumus un izvēlēties pareizās atbildes. Viņš apgalvo, ka būtu piederējis pie 180 labākajiem kandidātiem un kandidātēm un līdz ar to tiktu pielaists nākamajā konkursa kārtā, ja viņam būtu bijuši nodrošināta gribētā īpašo vajadzību kompensēšana. Tāpēc viņš prasa atzīt, ka viņam netaisnīgi tika liegta prasītā īpašo vajadzību kompensēšana.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Stephen Stork iesniedza 2004. gada 11. augustā

(lieta T-331/04)

(2004/C 284/40)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 11. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Stephen Stork, ar dzīvesvietu Chaumont-Gistoux (Beļģija), kuru pārstāv Bernd Arians, advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 5. maija lēmumu attiecībā uz prasītāja sūdzību un Komisijas 2003. gada 10. decembra lēmumu ar ko prasītājs iecelts A7 amata kategorijā;
- uzlikt par pienākumu Komisijai pieņemt jaunu pilnā mērā pamatotu lēmumu par prasītāja iecelšanu atbilstošā amata kategorijā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Komisijas lēmumu, ar ko tas iecelts A7 amata kategorijas trešajā pakāpē. Viņš atsaucas uz novērtējuma kļūdu, piemērojot Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punktu.

Prasītājs uzsver, ka nav pilnībā izpildītas atbildētāja izvirzītās prasības, jo pieņemot apstrīdēto lēmumu, ar kuru prasītājs iecelts konkrētās kategorijas attiecīgajā pakāpē, nav ievēroti būtiski fakti attiecībā uz prasītāja profesionālās pieredzes kvalitāti, kā arī šo faktu nozīmi, iecelot prasītāju viņa pirmajā amata pakāpē.

Turpmāk prasītājs norāda uz diskrēcijas pārkāpumu, jo nav ievēroti paļāvības un vienlīdzīgas attieksmes principi, kā arī pieļautas procesuālās un pamatojuma kļūdas.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko SEBIRAN S.L. iesniedza 2004. gada 6. augustā

(lieta T-332/04)

(2004/C 284/41)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 6. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla SEBIRAN S.L., Requena (Valensijas province, Spānija), kuru pārstāv José Antonio Calderón Chavero.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ITSB Apelāciju 2. padomes 2004. gada 15. jūnija lēmumu lietā R 550/2003-2;
- apstiprināt iebildumu procesā B348708 pieņemto lēmumu Nr. 1472/2003, ar ko tiek pilnībā noraidīts iebildumu cēlāja iebildums un atļauts reģistrēt preču zīmi, par kuru celti iebildumi, attiecībā uz visām pieteikumā minētajām klasēm;
- piespriest ITSB un personai, kas iestājas lietā, atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes prasītāja pieteikuma iesniedzējs:

Attiecīgā Kopienas preču zīme:

Grafiskā preču zīme "COTO D'ARCIS" – Pieteikuma Nr. 1 558 113 precēm no 32. un 33. klases (alkoholiski un bezalkoholiski dzērieni un preparāti dzērienu pagatavošanai) un pakalpojumiem no 39. klases (transports; iepakojšana un preču uzglabāšana)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks:

El Coto de Rioja, S.A.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums:

Vārdiskā Kopienas preču zīme "COTO DE IMAZ" (Nr. 339 333) un "EL COTO" (Nr. 339 408) 29., 30., un 33. klases precēm, starptautiskā preču zīm Nr. 442 377 un Spānijas preču zīmes Nr. 877 219, Nr. 907 966, Nr. 907 967, Nr. 907 985, Nr. 907 989, Nr. 907 993, Nr. 907 994, Nr. 907 995, Nr. 983 888, Nr. 1 290 986, Nr. 1 614 514, Nr. 1 758 975, Nr. 2 172 691

Iebildumu nodaļas Noraidīt iebildumu
lēmums:

Apelāciju padomes Iebildumu nodaļas lēmuma par
lēmums: preču zīmes 32. un 33. klases
precēm reģistrācijas pieteikuma
noraidīšanu, daļēja atcelšana

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1.
punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko DATAC AG iesniedza 2004. gada 13. augustā

(lieta T-341/04)

(2004/C 284/42)

(prasība sastādīta vācu valodā)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 13. augustā ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla DATAC AG, Passau (Vācija), kuru pārstāv K. Zingsheim, advokāts.

Procesā Apelācijas padomē puse bija arī DATEV eG, Nürnberg (Vācija).

Prasītājas prasījumi ir šādi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Ceturtās Apelāciju padomes 2004. gada 12. maija lēmumu – lieta R 176/2002-4;
- noraidīt atbildētājas iebildumus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: Prasītāja

Pieteiktā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "DATAC" 9., 16., 23. un 42. klases precēm un pakalpojumiem (tai skaitā, datoru aparatūra, to daļas un datoru programmatūra, iespaidprodukcija, darījumi, kā arī datoru aparatūras un programmatūras izīrēšana un licencēšana) – Pieteikums Nr. 665 455

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks:

DATEV eG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums:

Vācu vārdiska preču zīme un Kopienas preču zīme "DATEV" 9., 16., 35., 41. un 42. klases precēm un pakalpojumiem (cita starpā biroja organizācijas līdzekļi, elektroniska informācijas apstrāde citām personām, apmācība un mācības informācijas apstrādes jomā, kā arī EDV programmu plānošana, pilnveidošana, izveidošana un apkope

Iebildumu nodaļas Iebildumu
lēmums:

Noraidīt iebildumus

Apelāciju padomes Iebildumu nodaļas lēmuma atce-
lšana un lietas nosūtīšana atpakaļ
Iebildumu nodaļai

Izvirzītie pamati:

- Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. daļas b) apakšpunkta un 53. panta 1. daļas pārkāpums;
- Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 5. daļas nepareiza piemērošana;
- pretstatītajām preču zīmēm nepastāv sajaukšanas risks.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Marguerite Chetcuti iesniedza 2004. gada 31. augustā

(lieta T-357/04)

(2004/C 284/43)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 31. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Marguerite Chetcuti, Zejtun (Malta), kuru pārstāv Marc-Albert Lucas, avocat.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt 2004. gada 6. aprīļa paziņojuma par konkursu COM/P A/04 III punktu par nelikumīgu;
- atcelt konkursa atlases komisijas 2004. gada 22. jūnija lēmumu par viņas kandidatūras noraidīšanu, pamatojoties uz iepriekšminēto noteikumu;

- atcelt sekojošos konkursa procedūras aktus, kuru nelikumība izriet no paziņojuma par konkursu un apstrīdētā lēmuma nelikumības:
- atlases komisijas apstiprināto kandidātu sarakstu, kuri atbilst paziņojumā par konkursu noteiktajiem nosacījumiem,
- Komisijas lēmumu, kas uz šī pamata nosaka aizpildāmo amatu skaitu;
- atlases komisijas darba rezultātā apstiprinātais piemēroto kandidātu sarakstu, un
- uz šī pamata pieņemtos iecelējinstītūcijas lēmumus par iecelšanu amatā;
- piespriet Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja apgalvo, ka paziņojums par konkursu pārkāpa Civildienesta noteikumu 4. un 27. pantu un 29. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ka arī vienlīdzīgas attieksmes principu, ciktāl tas no konkursa izslēdza palīgdarbiniekus. Tāpat viņa apgalvo, ka šis paziņojums pārkāpa Civildienesta noteikumu 27. un 29. pantu un bija pretrunā ar dienesta interesēm un vienlīdzīgas attieksmes principu, pamatojoties uz to, ka tas pieprasa izdienu, kas iegūta ierēdņa, pagaidu darbinieka vai palīgdarbinieka statusā, tādējādi izslēdzot vietējos darbiniekus, kāda bija prasītāja.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Georg Neumann GmbH iesniedza 2004. gada 30. augustā

(lieta T-358/04)

(2004/C 284/44)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 30. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Georg Neumann GmbH, Berlīne (Vācija), kuru pārstāv R. Böhm, Rechtsanwalt.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) otrās Apelācijas padomes 2004. gada 17. jūnija lēmumu (lieta R 919/2002-2);
- piespriet atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums: Trīsdimensiju preču zīme mikrofona galvas veidā precēm 9. klasē (mikrofonu) – pieteikums Nr. 493 643

Apelāciju padomē apstrīdētais lēmums: Pārbaudītāja atteikums reģistrēt

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati:

- Apstrīdētais lēmums ir pretrunā Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punktam
- Pieteiktajai preču zīmei ir atšķirīgas īpašības

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko British Aggregates Association Limited, Healy Bros. Limited un DK Trotter & Sons Limited iesniedza 2004. gada 30. augustā

(lieta T-359/04)

(2004/C 284/45)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 30. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla British Aggregates Association Limited, Lanark (Apvienotā Karaliste), Healy Bros. Limited, Middleton, County Cork (Īrija) un DK Trotter & Sons Limited, Manorhamilton, County Leitrim (Īrija), kurus pārstāv C. Pouncey, Solicitor, un L. Van Den Hende, jurists.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 7. maija Lēmumu C (2002) 1614 "Valsts atbalsts N 2/2004 Apvienotā Karaliste/Aggregates Levy";
- piespriet Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2002. gadā Apvienotā Karaliste ieviesa Aggregates Levy – dabas resursu nodokli konkrētiem minerāliem vides aizsardzības nolūkā. Ar tā paša gada lēmumu Komisija atzina, ka minerālu nodokļa noteikumi neveidoja valsts atbalstu. Prasītājs, apgalvojot, ka tā dalībnieku konkurētspēja ir apdraudēta ar minerālu nodokļa ieviešanu, apstrīdēja šo lēmumu citas Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesā ierosinātās lietas ⁽¹⁾ kontekstā.

2004. gada 5. janvārī Apvienotā Karaliste Komisijai paziņoja par jauna minerālu nodokļa atvieglojumu sistēmas ieviešanu Ziemeļīrijā. Komisija apstrīdētajā lēmumā atzina jauno sistēmu par savienojamu ar kopējo tirgu, noraidot prasītāja sūdzību bez formālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanas.

Savas prasības pamatojumam prasītājs, pirmkārt, apgalvo, ka minētā sistēma pārkāpj EKL 23. un 90. pantu un līdz ar to nevarēja tikt atzīta par savienojamu ar kopējo tirgu. Bez tam prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi pašas pieņemtās vides aizsardzības pamatnostādnes ⁽²⁾, novērtējumā pieļaujot trīs acīmredzamas kļūdas, proti – uzskatot par nozīmīgu proporciju 20 % nodokļa apmērā, ko maksā firmas, kuras atbilst atvieglojumu sistēmas kritērijiem; kļūdaini uzskatot, ka jauno atvieglojumu sistēmu tika nolemts izveidot vienlaikus ar minerālu nodokļa ieviešanu; un kļūdaini uzskatot, ka nodoklim ir ievērojama pozitīva ietekme uz vides aizsardzību.

Prasītājs arī min to, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav norādījusi pamatojumu, kā to nosaka EKL 253. pants, nav izpildījusi savu pienākumu ierosināt formālu izmeklēšanas procedūru un iepriekšējā izskatīšanā nav ievērojusi savus procesuālos pienākumus.

⁽¹⁾ Lieta T- 210/02, publicēta OV C 219 14.9.2002., 23. lpp.

⁽²⁾ Kopienas pamatnostādnes valsts atbalstam vides aizsardzībā, OV C 37, 3.2.2001., 3.-15. lpp.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Koipe Corporación S.L. iesniedza 2004. gada 31. augustā

(lieta T-363/04)

(2004/C 284/46)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesā 2004. gada 31. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Koipe

Corporación S.L., San Sebastián (Spānija), kuru pārstāv Marcos Fernánde de Béthencourt, advokāts.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ITSB Apelāciju 4. padomes 2004. gada 11. maija lēmumu lietā R-1109/2004-4;
- noteikt, ka preču zīmes pieteikums nav spēkā, vai – ja nepieciešams – noteikt, ka pieteikums Nr. 236588 par Kopienas preču zīmi “LA ESPAÑOLA” attiecībā uz visām pieteikumā minētajām precēm ir noraidāms;
- piespriest ITSB un personai, kas iestājās tiesvedībā, ar noteikumu, ka tā atceļ savu iesniegumu, atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: Aceites del Sur L.A..

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiskā preču zīme “LA ESPAÑOLA” – Pieteikuma Nr. 236 588 – Preces no 29. (pārtikas eļļas un tauki) un 30. (ar olīveļļu ražota majonēze) klases

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Prasītāja kā Koipe S.A. tiesību pēctece, kas kā pretstatīto preču zīmju īpašniece bija puse procesā Apelāciju padomē

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Grafiskā preču zīme “CARBONELL” kā Kopienas preču zīme (Nr. 338681), starptautiskas preču zīmes (Nr. 244428 un 528 639) un nacionālās preču zīmes (reģistrētas Spānijas preču zīmes Nr. 1238745, 1698613, 28270 un 252783, reģistrētas Apvienotās Karalistes preču zīmes Nr. 730990 un 2043818, ka arī citas preču zīmes) precēm no 29. (pārtikas eļļas un tauki) klases

Iebildumu nodaļas lēmums: Iebildumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: Sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, 2. punkta c) apakšpunkta un 5. punkta kļūdaina piemērošana

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienų Komisiju, ko Dominique Cantoni iesniedza 2004. gada 10. septembrī

(lieta T-365/04)

(2004/C 284/47)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 10. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Dominique Cantoni, Marseļa (Francija), kuru pārstāv Jean-François Péricaud, avocat.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prioritāri, piespriest Eiropas Savienības Padomei un Eiropas Kopienų Komisijai kā zaudējumu atlīdzību solidāri samaksāt Cantoni kungam summu 916.000 eiro apmērā, pakārtoti - summu 862.010 eiro apmērā, kas jebkurā gadījumā tiek palielināta, ņemot vērā likumiskos procentus, kas tiek skaitīti no šīs prasības iesniegšanas dienas;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei un Eiropas Kopienų Komisijai solidāri atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie, kas izvirzīti lietā T-440/03 Arizmendi u.c. pret Padomi un Komisiju ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV C 59, 6.3.2004., 31. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Gibtelecom Limited iesniedza 2004. gada 15. septembrī

(lieta T-367/04)

(2004/C 284/48)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 15. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Gibtelecom Limited, Gibraltārs, kuru pārstāv M. Llamas, Barrister un B. O'Connor, Solicitor.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 5. jūlija lēmumu, ar ko noraidīta Gibtelecom iesniegtā sūdzība saskaņā ar EKL 86. pantu kopsakarā ar EKL 82. pantu;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt Gibtelecom izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija noraidīja prasītāja 1996. gada 31. oktobrī iesniegto sūdzību, ar ko tika apgalvots, ka Spānijas telekomunikāciju operators, Telefonica SA, pretēji EKL 82. pantam, ir vairākkārt ļaunprātīgi izmantojis dominējošo stāvokli, atsakoties atpazīt Gibraltāra starptautisko tālsarunu kodu ("350") un uzstājot uz ierobežojošu nosacījumu pieņemšanu automātiskai tiešā savienojuma trafika apmaiņai starp Spāniju un Gibraltāru. Vēlāk prasītājs šo sūdzību pārveidoja par sūdzību pret Spāniju saskaņā ar EKL 86. pantu, kopsakarā ar EKL 82., EKL 49. un EKL 12. pantu, apgalvojot, ka Telefonica rīkojusies saskaņā ar instrukcijām, ko tā bija saņēmusi no Spānijas valdības, kas uzskata, ka tai pieder augstākā vara pār Gibraltāru.

Pamatojot savu pieteikumu, prasītājs atsaucas uz virkni, kā apgalvo prasītājs, acīmredzamu novērtējuma kļūdu apstrīdētajā lēmumā. Prasītājs uzskata, ka Komisija ir kļūdaini uzskatījusi, ka Telefonica nav valsts uzņēmums vai ka tas bauda īpašas tiesības EKL 86. panta izpratnē.

Tālāk prasītājs norāda, ka Spānija ar savām darbībām ir pārkāpusi Direktīvās 90/388 ⁽¹⁾, 97/33 ⁽²⁾, 2002/21 ⁽³⁾ 2002/77 ⁽⁴⁾ paredzētās normas par numurēšanu un pieeju. Tāpat prasītājs uzskata, ka saskaņā ar EKL 86. pantu prasība sakarā ar pienākumu neizpildīti pret Spāniju var tikt celta neatkarīgi no tā, vai Spānijas pasākumi, lai Telefonica neatpazītu Gibraltāra starptautisko tālsarunu kodu, bija vispārpiemērojami.

Tāpat prasītājs izvirza vairākus procesuālus un administratīvus pamatus lēmuma atcelšanai, šajā sakarā atsaucoties uz prasītāja pamatoto cerību pārkāpumu, ko esot radījusi Komisijas trīs locekļu 2000. gada 7. jūnijā Spānijai un Apvienotajai Karalistei nosūtītā vēstule, ar kuru tie pieprasa, lai abas valstis, starp citiem jautājumiem, rastu risinājumu sūdzībai par numurēšanu. Bez tam, tā paša prasījuma kontekstā, prasītājs norāda, ka Komisija nav rīkojusies neitrāli, un ka tā ir pārkāpusi principu, kas liek Komisijai rīkoties saprātīgā laika periodā.

⁽¹⁾ Komisijas 1990. gada 28. jūnija Direktīva 90/388/EEK par konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu tirgos, OV L 192, 24.7.1990., 10.-16. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīva 97/33/EK par starpsavienojumiem telekomunikācijās saistībā ar universālu pakalpojumu nodrošināšanu un savietojamību, piemērojot atvērta tīkla nodrošināšanas principus (ATNP), OV L 199, 26.7.1997., 32.-52. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (Pamatdirektīva), OV L 108, 24.4.2002., 33.-50. lpp.

⁽⁴⁾ Komisijas 2002. gada 16. septembris Direktīva 2002/77/EK par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū (dokuments attiecas uz Eiropas Ekonomisko Telpu), OV L 249, 17.9.2002., 21.-26. lpp.

Prasība pret Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centru (CEDEFOP), ko Eric Mathias Fries Guggenheim iesniedza 2004. gada 12. septembrī

(lieta T-373/04)

(2004/C 284/49)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 12. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centru (CEDEFOP), ko cēla Eric Mathias Fries Guggenheim, ar dzīvesvietu Tesalonikos (Grieķija), kuru pārstāv Marc-Albert Lucas, advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt par nelikumīgu CEDEFOP Koordinācijas un efektivitātes uzlabošanas centra (A4) direktora 2003. gada 17. decembra lēmumu, ciktāl tajā nav paredzēts ne uzaicinājums pieteikties uz amatiem "Head of Area", ne arī šo amatu kandidātu atlases procedūra;
- atcelt CEDEFOP direktora 2004. gada 28. janvāra lēmumus par atsevišķu personu iecelšanu amatos "Head of Area" un "Acting Head of Area";
- vajadzības gadījumā atcelt CEDEFOP Apelācijas komisijas (A17) 1. jūnija lēmumu noraidīt viņa 2004. gada 6. maija administratīvo sūdzību par iepriekšējiem apstrīdētajiem lēmumiem;
- piespriest CEDEFOP atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, CEDEFOP pagaidu darbinieks, iebilst pret CEDEFOP direktora 2004. gada 28. janvāra lēmumiem par atsevišķu personu iecelšanu amatos "Head of Area" un "Acting Head of Area".

Prasītājs norāda, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 7. panta 1. un 2. punkts, kā arī Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 10. panta 1. daļa, tādā ziņā, ka Centra darbinieki, kas iecelti amatos "Head of Area", ir norīkoti jaunā augsta līmeņa darbā, kam vajadzīga specifiska kvalifikācija, nesalīdzinot viņu kvalifikāciju ar pārējo Centra ierēdņu vai darbinieku kvalifikāciju.

Pamatojot šo argumentu, prasītājs norāda, ka uzaicinājums pieteikties uz amatiem un kandidātu atlase atsevišķiem amatiem var notikt ne vien saskaņā ar Civildienesta noteikumu 4., 29. un 45. pantu, jo jautājums ir par vakanto amatu aizpildīšanu,

pārceļot citā amatā, paaugstinot amatā vai rīkojot konkursu, bet arī atbilstoši dienesta interesēm, no kurām saskaņā ar Civildienesta noteikumu 7. pantu ir atkarīgi norīkošanas pasākumi.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Vācijas Federatīvā Republika iesniedza 2004. gada 20. septembrī

(lieta T-374/04)

(2004/C 284/50)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 20. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Vācijas Federatīvā Republika, kuru pārstāv Claus-Dieter Quassowski, pārstāvis, un Annette Tiemann, pārstāve, kam palīdz Dieter Sellner un Ulrich Karpenstein, advokāti.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 7. jūlija lēmuma (K(2004) 2515/2) 1. pantu;
- atcelt šī lēmuma 2. pantu daļā, kur tas no a) līdz c) apakšpunktam uzdod Vācijas Federatīvai Republikai konkrētu izmaiņu valsts sadales plānā veikšanu un paziņošanu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētais lēmums attiecas uz valsts plānu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu sadali, ko Vācija veica atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK. Tajā Komisija izsaka iebildumus par Vācijas valsts sadales plānā paredzēto vēlamu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu sadales labojumu (tā sauktā "Ex-post-pielāgojums samazinot"). Tādēļ, pēc Komisijas uzskata, šis plāns neatbilst Direktīvas 2003/87/EK (¹) III pielikumam.

Savas prasības pamatojumā prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums neatbilst Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. daļai un III pielikumam. III pielikums neaizliedz dalībvalstīm ar "Ex-post-pielāgojuma" palīdzību vērsties pret "pārlietu" sadali. Tieši pretēji, Direktīva 2003/87 pieprasa, lai dalībvalstis atceltu uz kļūdainiem datiem balstītu sadales lēmumu.

Apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar EKL 176. pantu, tāpēc ka Komisija nevar liegt dalībvalstīm iekasēt papildus iemaksas dabas aizsardzības nolūkā, atņemot sadalītās emisijas kvotas, ja to mērķi nav sasniegti.

Beidzot Komisija nav ievērojusi, ka jaunie tirgus dalībnieki tādēļ nevarēja kļūt par "nepamatoti privilēģētiem", jo ex-post-pielāgojums galu galā ir paredzēts samazināšanai. Šai ziņā apstrīdētais lēmums satur acīmredzamu kļūdu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, OV L 275, 25.10.2003, 32. lpp.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko Polyelectrolyte Producers Group iesniedza 2004. gada 17. septembrī

(lieta T-376/04)

(2004/C 284/51)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 17. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Polyelectrolyte Producers Group, Brisele (Beļģija), kuru pārstāv K. Van Maldegem un C. Mereu, lawyers.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt atbildētāja lēmumu, saskaņā ar kuru Norvēģija var piemērot stingrākus ķīmiskās vielas acrylamide koncentrācijas ierobežojumus nekā tos, kas tiek piemēroti Kopienā un ir ietverti EEZ Apvienotās komitejas 2004. gada 26. aprīļa Lēmumā Nr. 59/2004 (¹), ar ko groza EEZ līguma II pielikumu (tehniskie noteikumi, testēšana un sertifikācija), un atcelt Kopienas nostāju par šī lēmuma pieņemšanu;

— atzīt EEZ Apvienotās komitejas [rīcības] nelikumību un nepiemērotību attiecībā uz prasītāju, piemērojot 1999. gada 26. marta (²) kopējo nostāju par EEZ līguma – II pielikumu, XV sadaļu – par otrreizējas izskatīšanas nosacījumiem bīstamo vielu jomā, ciktāl tā Norvēģijai atļauj piemērot ķīmiskai vielai acrylamide koncentrācijas ierobežojumus, kas ir stingrāki nekā tie, kurus piemēro Kopienā;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt provizorisku summu viena eiro apmērā par apstrīdēto aktu pieņemšanas rezultātā

prasītājam nodarītajiem zaudējumiem, kā arī procentus, par laiku līdz precīza aprēķina un konkrētas summas apmēra noteikšanai;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus šo tiesvedību izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Uzturot savu prasību, prasītājs apgalvo, ka, nepastāvot jaunai Kopienas likumdošanai, saskaņā ar EEZ līguma 102. pantu nebija tiesību pieņemt apstrīdētos pasākumus. Prasītājs turpina, ka apstrīdētie pasākumi ierobežo brīvu preču kustību un tādējādi pārkāpj EEZ līguma 1., 3 un 97. pantu. [Prasītājs] tāpat apgalvo, ka atbildētāji pārkāpuši Direktīvas 67/548 (³) 30. un 31. pantu, kā arī izvirza Kopienu tiesību vispārējo principu, proti, juridiskās drošības un tiesiskās palāvības principa, samēri-guma un nediskriminācijas principa, kā arī būtisku procedūras prasību - konsultēšanas nepieciešamības ar Eiropas parlamentu un pamatojuma sniegšanas pienākuma pārkāpumu.

Attiecībā par zaudējumu atlīdzības prasījumu, prasītājs apgalvo, ka tam ir nodarīti gan materiāli zaudējumi, sakarā ar nepieciešamību, aplimēt Norvēģijā pārdoto polyacrylamide ar vēl ierobežojošāku etiķeti un brīdinājumiem par bīstamību, kas ietver papildus izmaksas, kā arī nemateriāla rakstura zaudējumus, jo, pēc prasītāja domām, Norvēģijas veiktie pasākumi, kurus pieļāva atbildētājs, kaitēja polyacrylamide klasifikācijas reputācijai ārpus Norvēģijas robežām.

(¹) OV L 227, 30.lpp.

(²) OV C 185, 6. lpp.

(³) Padomes 1967. gada 27. jūnija Direktīva Nr. 67/548/EEK par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu

Prasība pret Eiropas Kopienu Revīzijas palātu, ko Bart Nijs iesniedza 2004. gada 16. septembrī

(lieta T-377/04)

(2004/C 284/52)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 16. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Revīzijas palātu, ko cēla Bart Nijs, Bereldange (Luksemburga), kuru pārstāv Fränk Rollinger, advokāte, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījums Pirmās instances tiesai ir šāds:

- atcelt Revīzijas palātas lēmumu par paaugstināšanu amatā 2003. gadā, ar kuru prasītājs nav paaugstināts tulku redaktoru kategorijā (2003. gadā - LA 5 kategorija).

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot savu prasību, prasītājs norāda, ka paaugstināšanas laikā atbildētāja organizēja kandidatūru salīdzinošu eksāmenu, neievērojot faktoru kopumu, kas varētu ietekmēt tās lēmumu, neobjektīvi, uz nevienlīdzīgiem pamatiem, neievērojot dienesta intereses un pamatojoties uz nesalīdzināmiem informācijas avotiem, kurus sniedzis, iespējams, viens redaktors, kura profesionālo kompetenci prasītājs apstrīd.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko J. iesniedza 2004. gada 17. septembrī

(lieta T-379/04)

(2004/C 284/53)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 17. septembrī ir iesniegta izskatīšanai prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla J., kuru pārstāv Carlo Forte, avvocato.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt iecelējinstiucijas 2004. gada 10. jūnija lēmumu, ar kuru ir noraidītas prasītājas sūdzības par šīs pašas instiucijas 2003. gada 31. oktobra un 10. decembra lēmumiem, respektīvi, tā nepiešķīra prasītājai pārcelšanās un iekārtošanās pabalstus un pieprasīja atmaksāt šai sakarā saņemtās summas, nepiemērojot Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma otro apakšpunktu un 5. panta 1. punktu, kā arī 85. pantu.
- atcelt iepriekšminētos tās pašas instiucijas 2003. gada 31. oktobra un 10. decembra lēmumus;
- veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai atjaunotu prasītājas tiesības, ieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, kura pirms pagaidu darbinieces amata pieņemšanas Komisijā, Pētniecības ģenerāldirektorātā, bija nodarbināta kā pētniece Consiglio Nazionale di Ricerca (CNR) Briselē, iesniedza apelācijas sūdzību pret atbildētājas lēmumu atteikt pārcelšanās un iekārtošanās pabalstus.

Atbildētājas pozīcija balstās uz argumentu, ka CNR, ko nevar uzskatīt par publiskās administrācijas sastāvdaļu, jo tā atrodas ārpus Itālijas valsts darbības sfēras, nepārstāvot ne tās gribu, ne tiesās intereses.

Savas sūdzības pamatojumam prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka ir nepareizi piemērots Civildienesta noteikumu 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais apakšpunkts un VII pielikuma 5. panta 1. punkts, argumentējot, ka tās kā Itālijas valsts ierēdņa statuss atļauj viņai saņemt atteiktos pabalstus. Beļģijas Ārlietu ministrs arī būtu atzinis šo prasītājas statusu, jo tas izsniedza tai "Carte d'identité spéciale", kas satur norādi "Fonctionnaire italienne en mission officielle ne Belgique".

Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka CNR prezentē sevi kā publisko tiesību juridiskā personu, kam valsts pārvalde ir piešķirusi noteiktu kompetenci (piederību pie centrālās varas), materiālos līdzekļus un organizatorisko struktūru, ko tieši veido publiskas amatpersonas un viņām piemērojamie noteikumi.

Prasītāja tāpat arī apgalvo, ka attiecībā uz izziņu ir noticis Civildienesta noteikumu 85. panta pārkāpums.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Gregorio Valero Jordana iesniedza 2004. gada 20. septembrī

(lieta T-385/04)

(2004/C 284/54)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 20. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Gregorio Valero Jordana, Brisele, kuru pārstāv Massimo Merola un Isabelle van Schendel, avocats.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Juridiskā dienesta ģenerāldirektora lēmumu, kas pieņemts, īstenojot paaugstināšanu amatā 2003. gadā, un piešķir prasītājam vienu prioritātes punktu, kā tas izriet no informācijas sistēmas Sysper 2;
- atcelt iecelējinstītūcijas lēmumu, kas pieņemts, īstenojot paaugstināšanu amatā 2003. gadā, un piešķir prasītājam kopumā 20 punktus, kā tas izriet no informācijas sistēmas Sysper 2; atcelt A5 kategorijas ierēdņu nopelnu sarakstu, kas sastādīts, īstenojot paaugstināšanu amatā 2003. gadā pēc Paaugstināšanas komitejām, un publicēts 2003. gada 13. novembra Informations administratives Nr. 69-2003; atcelt uz A4 kategoriju paaugstināto ierēdņu sarakstu, kas sastādīts, īstenojot paaugstināšanu amatā 2003. gadā, un publicēts 2003. gada 27. novembra Informations administratives Nr. 73-2003; atcelt lēmumu neieklāut prasītāja vārdu minētajos sarakstos;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītājs iebilst pret prioritātes punktu piešķiršanu, kas veikta 2003. gada novērtēšanas ietvaros, kā arī pret iecelējinstītūcijas atteikumu paaugstināt viņu amatā uz A4 kategoriju, kas pieņemts, īstenojot šo pašu novērtēšanu.

Lai pamatotu savus prasījumus, prasītājs uzsver, ka Civildienesta noteikumu 45. pants nosaka, ka noteicošais kritērijs prioritātes punktu piešķiršanai un paaugstinājumam amatā ir nopelni. Tomēr šajā lietā apstrīdētajā sistēmā paaugstināšana amatā tika noteikta, piešķirot prioritātes punktus saskaņā ar katra Ģenerāldirektorāta vai Paaugstināšanas komitejas ieteikumu, salīdzinot neizvērtējot visu to ierēdņu nopelnus, kas paaugstināmi amatā katrā kategorijā. Tādējādi Komisijas 2002. gada 26. aprīļa lēmuma 6., 8. un 10. panti par Civildienesta noteikumu 45. panta izpildes vispārējiem noteikumiem pārkāpa Civildienesta noteikumu 45. pantu. Pie tam, piešķirot katram Ģenerāldirektorātam vienotu kvotu uz vienu ierēdni, šie noteikumi kavēja iecelējinstītūciju veikt šo salīdzinošo novērtējumu.

Šajā ziņā prasītājs norāda, ka apstrīdētie lēmumi izriet no kritērijiem, kurus noteicis Juridiskais dienests, lai piešķirtu prioritātes punktus, un kuru rezultātā šie prioritātes punkti tiek piešķirti galvenokārt tiem ierēdņiem, kas katrā kategorijā ir nostrādājuši ilgāku laiku, neatkarīgi no viņu sasniegumiem. Šāda pieeja ir pilnvaru nepareiza izmantošana, jo tās mērķis ir paaugstināt amatā pēc iespējas lielāku skaitu ierēdņu un sagatavot paaugstinājumus amatā nākamajiem gadiem, un tas ir pretēji tam, ko paredz Civildienesta noteikumi, kuru mērķis ir atļaut par nopelniem.

Turklāt, prasītājs atsauca uz vēl diviem procedūras pārkāpumiem, kas izpaužas kā prioritātes punktu piešķiršana bez Juridiskā dienesta priekšlikuma un pamatojuma sniegšanas pienākuma pārkāpums.

Prasītājs arī apgalvo, ka ir pārkāpts viņa karjeras attīstības princips, kā arī to, ka Vispārējo noteikumu 9., 12. panta 3. punkta un 13. pants ir nelikumīgi.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Eridania Sadam S.p.A. un citi iesniedza 2004. gada 27. septembrī

(lieta T-386/04)

(2004/C 284/55)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 27. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Eridania Sadam S.p.A. u.c., ko pārstāv Gualtiero Pittalis, Ivano Vigliotti, Gian Michele Roberti, Paolo Ziotti un Alessandra Franchi.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 1. panta d) punktu Komisijas 2004. gada 30. jūnija Regulā (EK) Nr. 1216/2004, ar ko 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka atvasinātās intervences cenas baltajam cukuram visos Itālijas apgabalos;
- pakārtoti, saskaņā ar EKL 241. pantu paziņot, ka 2. pants Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju ir prettiesisks un nav piemērojams, ciktāl tas neļauj Komisijai ņemt vērā tāda importa esamību, kam piemēro nulles likmi un uz ko neatliecas kvotas, atvasinātās intervences cenas noteikšanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību sabiedrības Eridania Sadam S.p.A., Italia Zuccheri S.p.A., Zuccherificio del Molise S.p.A., Cooperativa Produttori Bieticoli a r.l. (CO.PRO.B) un Società Fondiaria Romagnola S.p.A. (SFIR) saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu apstrīd Komisijas 2004. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 1216/2004, ar ko 2004./2005. tirdzniecības gadam nosaka atvasinātās intervences cenas baltajam cukuram (OV L 232, 2004. gada 1. jūlijs, 25. lpp.).

Prasītājas savas prasības pamatojumam izvirza šādus pamatus.

Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka Apstrīdētā regula dažādos aspektos ir pretrunā pamatnoteikumiem, ko Padome ietvērusi 2001. gada 19. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/2001. Īpaši tās apgalvo, ka Apstrīdētajā regulā attiecībā uz cukura piegādēm Itālija ir kļūdains kvalificēta kā "deficīta apgabals", rezultātā attiecinot uz to atvasināto cenu sistēmu (tā saukto "reģionalizāciju").

Šī kvalifikācija, kas, kā norāda prasītājas, balstās uz nepareizu ekonomiskā stāvokļa analīzi, tām rada kaitējumu, ciktāl atvasināto cenu ieviešana izraisa ražošanas izmaksu pieaugumu šiem cukura ražotājiem, kuri darbojas Itālijas teritorijā. Prasītājas īpai norāda, ka Komisija, aprēķinot iekšējās cukura piegādes Itālijā, nav ņēmusi vērā Balkānu valstu ievestos baltā cukura daudzumus, kam piemēro nulles likmi; šis imports būtiski maina cukura tirgus kopīgās organizācijas darbības nosacījumus, izraisot būtisku nelīdzsvarotību, kas palielinājās pēc reģionalizācijas piemērošanas Itālijas tirgum.

Tātad prasītājas uzskata, ka Apstrīdētās regulas 1. panta d) punkts ir nepilnīgs attiecībā uz tā piemērošanas nosacījumiem un ka tas pēc iedarbības, iespējams, ir pretrunā Kopienų principiem, uz kuriem pamatojas kopējā lauksaimniecības politika, un noteikumiem, kuri reglamentē cukura tirgu kopīgo organizāciju, kā arī samērīguma un nediskriminācijas principiem.

Gadījumā, ja Pirmās instances tiesa nevēlētos pieņemt iebildumus, kas izteikti attiecībā uz Apstrīdēto regulu pamatprasījumā, tad prasītājas pakārtoti lūdz, lai tā papildus paziņo, ka Regulas (EK) Nr. 1260/2001 2. pants ir prettiesisks un nav piemērojams, ciktāl tas ļauj Komisijai, nosakot atvasinātās intervences cenas, neņemt vērā tāda importa tirgus attīstību, kuram piemēro nulles likmi un uz kuru neattiecas kvotas.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Habib Kachakil Amar iesniedza 2004. gada 28. septembrī

(lieta T-388/04)

(2004/C 284/56)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 28. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Habib Kachakil Amar, Valencia (Spānija), kuru pārstāv D. Juan Carlos Heder, advokāts.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ITSB Apelāciju 1. padomes 2004. gada 20. jūlijā pieņemto lēmumu lietā R 175/2004-1;
- piespriest ITSB atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienų prasības preču zīme: Grafiskā preču zīme, ko veido trīsstūrī noslēgta melna bieza līnija – Pieteikuma nr. 3.235.157 attiecībā uz 25. klases precēm (apģērbi, apavi, galvassegas).

Pārbaudītāja lēmums: Balstoties uz absolūta atteikuma pamatojumu, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā attiecībā uz Kopienų preču zīmi, atteikt izskatīt attiecīgās Kopienų preču zīmes pieteikumu.

Apelāciju padomes lēmums: Prasību noraidīt.

Izvirzītie pamati: Augstāk minētās Regulas 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 3. punkta nepareiza piemērošana, kā arī tiesību uz aizsardzību un tiesiskās palāvības principa pārkāpums.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (Preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko Salvatore Gagliardi iesniedza 2004. gada 24. septembrī

(lieta T-392/04)

(2004/C 284/57)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 24. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Salvatore Gagliardi, kuram pieder individuālais uzņēmums ar tādu pašu nosaukumu un kuru pārstāv Alex Schmitt, Prof. Paolo Biavati un Sandro Corona, advokāti.

Arī sabiedrība Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG ir puse procesā Apelāciju padomē.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ITSB Apelāciju 4. padomes 2004. gada 15. jūnija lēmumu *inter partes* (lieta R 0154/2002-4) un atbilstoši Reglamenta 87. pantam piespriest personām, kurām spriedums ir nelabvēlīgs (ITSB, ciktāl tas ir atbildīgs, piemēram, tāpēc, ka ir vainojams tam iesniegtās prasības robežu pārsniegšanā).
- atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs:	Prasītājs
Attiecīgā Kopienas preču zīme:	Grafiskā zīme "MANU" – Reģistrācijas pieteikums Nr. 1.021.690, prasība attiecībā uz vairākām 18., 24. un 25. kategorijas precēm
Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks:	Sabiedrība Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG
Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums:	Vācijas vārdiskā zīme "MANOU" attiecībā uz 25. kategorijas precēm (apģērbs, apavi, galvassegas)
Iebildumu nodaļas lēmums:	Iebildums noraidīts
Apelāciju padomes lēmums:	Apelācijas sūdzība apmierināta un reģistrācijas pieteikums noraidīts
Izvirzītie pamati:	Nepareiza 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi. Prasītājs tāpat norāda, ka Apstrīdētais lēmums ir spēkā neesošs, jo pārsniedz Padomē iesniegtās prasības robežas, noraidot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz 18. un 24. kategorijas precēm, kas nenoliedzami nekad nav bijušas iebildumu priekšmets, papildus pārējām 25. kategorijas precēm, izņemot apģērbus, neraugoties uz to, ka iebildumi attiecās tikai uz apģērbus.

Lietas T-224/02 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 284/58)

tiesvedības valoda – franču

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) 2004. gada 16. septembrī ir izdevusi rīkojumu izslēgt no reģistra lietu T-224/02 Miguel Forcat Icardo pret Eiropas Kopienu Komisiju.

⁽¹⁾ OV C 247, 12.10.2002.

Lietas T-306/02 ⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2004/C 284/59)

tiesvedības valoda: franču

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs 2004. gada 7. septembrī ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu T-306/02 Renaud Denuit pret Eiropas Kopienu Komisiju.

⁽¹⁾ OV C 323, 21.12.2002.

III

(Paziņojumi)

(2004/C 284/60)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 273, 6.11.2004.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 262, 23.10.2004.

OV C 251, 9.10.2004.

OV C 239, 25.9.2004.

OV C 228, 11.9.2004.

OV C 217, 28.8.2004.

OV C 201, 7.8.2004.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
